

Konečně nebo bohužel? KONEC!

Každý rok je to stejné, a přece vždycky trochu jiné. Od prvního září se školou povinní žáci těší na prázdniny, a čím víc se prázdniny blíží, tím je těšení větší. A nejvíc se většinou těší devátáci, pro které je „základka“ už tak trochu těsná. A pak to přijde, ten očekávaný den je tady, a najednou je všechno jinak. Mnohé školy se snaží se svými devátáky nějak rozloučit, vždyť devět let, které ve škole strávili, je přece jen kus života. U nás ve škole probíhá každý rok závěrečná show v atriu, kde jsou devátáci v hlavní roli. Loučí se s učiteli, se školou i mezi sebou navzájem, a to se málokdy obejde bez slz a dojetí. Nejinak to bylo i ve středu 26. června, kdy se na „Heyráku“ loučilo téměř sto loňských devátáků. Pod vedením p. uče. Krylové si připravili program, který ocenili jejich mladší spolužáci i učitelé, kterým tím poděkovali za péči, kterou jim několik let věnovali. A i když nám počasí tentokrát tak úplně nepřálo, nikomu to nevadilo. Na závěr společně vypustili barevné balóny, a když sledovali, jak vysoko letí a rychle se vzdalují, mnohé z nich napadlo, že i oni se vydávají na cestu, o které nikdo neví, kam až je dovede. Byl to jejich poslední oficiální školní den, pak už následovalo jen slavnostní předávání vysvědčení na radnici. Přejeme jim hodně štěstí a doufáme, že na „Heyrák“ se budou rádi vracet!

A vám, naši milí prvňáčci, které jsme v atriu naopak přivítali, přejeme, ať se vám u nás líbí ... nejlépe celých devět let!

Mgr. Ludmila Balíková, zástupkyně ředitele pro II. stupeň

Organizace školního roku 2013/14

Začátek školního vyučování	pondělí 2. září 2013
Podzimní prázdniny	úterý 29. října a středa 30. října 2013
Vánoční prázdniny	sobota 21. prosince 2013 – neděle 5. ledna 2014
Vyučování po vánočních prázdninách začne	pondělí 6. ledna 2014
I. pololetí bude ukončeno	čtvrtek 30. ledna 2014
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 31. ledna 2014
Jarní prázdniny	3. února – neděle 9. února 2014
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 17. dubna a pátek 18. dubna 2014
II. pololetí bude ukončeno	pátek 27. června 2014
Hlavní prázdniny	sobota 28. června - neděle 31. srpna 2014

Jak se dva Hrníčci potkali

Vždy, když nastupuji do 1. třídy, jsem plná očekávání, jaké děti budou. Pořád mám v hlavě své bývalé žáky, se kterými jsem strávila pět let.

K prvotním úkonům patří přiřadit každému žákovi značku. Už léta (abych si jména lépe pamatovala) mají např. Matějové ježka, Pepinové autíčko a Honzové hrníček. A tak se dva Hrníčci potkali.

„Můj“ deváták Honza Dobeš a „můj“ prvňák Honza Tlach. A nejen oni, ale celá 9. A a celá 1. B. Devátáci nachystali prvňákům Dětský den. Společně si vyjeli vlakem na hřiště do Grygova. Celý den byl zcela v režii devátáků. Připravili kartičky, disciplíny, odměny. Děti poznávaly podle čichu různá koření, házely na cíl, na plechovky, překonávaly překážkovou dráhu a jiné disciplíny. Malí si velké velice oblíbili, vznikla nová přátelství. U hadice s vodou byl věkový rozdíl náhle smazan.

Všichni jsme si to užili. Byl to krásný den. Devátáci, díky!

Jarmila Drápalová

Dopis Škole na rozloučenou

Nazdar Školo,
myslím, že nadešel můj čas a musíme se rozloučit.

Vzpomínám si na to, jak jsem do tebe poprvé vstoupil a jak jsem poprvé viděl svojí třídní učitelku. Byl jsem malý a tebe, Školo, jsem vnímal jako velkou budovu, ale postupně, jak jsem stárnul, ses mi zdála taková menší, možná protože už jsem znal skoro všechna zákoutí ve škole. Ale teď, i když jsem v deváté třídě, nezdá se mi, že jsi mě, Školo, naučila úplně vše, co jsi mohla. To neznamená, že se mi tu nelíbilo, byl jsem tu spokojený a troufnu si říct, že jsi nejlepší základní škola v Olomouci.

A těmito slovy bych se chtěl s tebou rozloučit. Bylo to příjemných devět let, které jsem si vskutku užil.

Dominik, 9.B 2012/13

Rytířem krásného slova – nikoli snadno a už vůbec ne rychle

Během náročné celoroční bitvy na poli čtenářském jsme se potýkali se zdoláváním všech disciplín a dovedností, které každý rytíř krásného slova musí nutně ovládat. Nedávno jsme ještě byli nezkušenými panoši, kteří teprve zjišťovali, co život pravého rytíře znamená. Všechny nástrahy v podobě velkých písmen na začátcích vět a teček na jejich koncích jsme překonali. Nad všemi léčkami jsme vytržili, i když najít, kde začíná a končí věta, bylo často nadlidským výkonem! Boj se sokem na kolbišti nás neodradil, ačkoli rozlišit tečku, vykřičník nebo otazník na konci věty byla často velká dřina! Zaslouženou odměnou nám byl druhý červnový týden, kdy nás čekala slavnost pasování! Nikoli na královnu krásy, lovce černé zvěře nebo na rybáře, ale na pravého rytíře krásného slova – tedy rozumějte, na čtenáře!

Přivítali nás v knihovně (pobočka Brněnská) pod krásným bílým baldachýnem! Když se ze schodiště nad námi ozvalo vrzání, zpozorněli jsme. Nikdo netušil, že se tak přesuneme do minulosti! Sestoupil mezi nás samotný ředitel první olomoucké knihovny prof. Antonín Šprinc. Každého udatného rytíře prvně přivítal k sobě a pomocí své špacírky (výbroje správného šviháka či kavalíra!) pasoval do stavu čtenářského. Dalším překvapením byl pro každého vlastní čtenářský průkaz a kniha Radka Malého s ilustracemi Alžběty Skálové.

Rytíři povýšení do šlechtického stavu zakončili slavnost přísahou, kterou slíbili, že budou o knihu a veškeré psané slovo pečovat a chránit je! Tříkrát sláva!

TU 1.A, 1.B, 1.C (D. Švestková, J. Drápalová, B. Gloserová)

Výukové soustředění

V pátek 14. června odjely třídy 2. B a 3. C na výukové soustředění do krásného prostředí Jeseníků. Chata Relaxa poblíž Rymařova se stala na čtyři dny našim přechodným bydlíštěm. Děti se zúčastnily programu zaměřeného na poznávání přírody i její ochrany. Program doprovázela spousta netradičních sportovních aktivit a her. Děti měly například možnost si vyzkoušet lezení na horolezecké stěně, bungee trampolínu, lanový park, lukostřelbu... K pohodě i dobré náladě určitě přispěla i výtečná kuchyně a nádherné, slunečné počasí.

Tř. učitelky Skácelová a Rozsívalová

Pět prvních tříd

Ve školním roce 2012 – 2013 jsme otevřeli pět prvních tříd. Děti nastoupily do školy různě připravené. Některé měly problémy s řečí, některé s pravolevou orientací, jiné byly často nemocné.

Nesmírnou pomocí pro všechny učitelky byla práce školní speciální pedagožky Mgr. Květy Korčákové, která nám svým nadhledem a naprosto profesionálním způsobem celý rok pomáhala. Dětem se individuálně věnovala, rodičům radila, jak doma s dětmi pracovat.

Tak jsme nakonec všichni zvládli d – b, skládání slov a vět, psaní a čtení. Pětkrát velké díky.

Učitelky 1. tříd

ŠKOLNÍ DRUŽINA OČIMA DĚTÍ

Není nad to, mrknout se na družinu dětskýma očima. A tady je alespoň pár úlovků:

„Chodím do 5. oddělení. V družině mě baví kreslení a pexeso, ráda chodím na hřiště, kde skáču přes švihadlo a házím si s balonem. Bavil mě Karneval a Čertí hrátky, ale nejvíc se mi líbily Čarodějnice. Mám ráda paní vychovatelku.“

Kateřina Kuchyňková, 3.A

„Na družině se mi líbí, že si hrajeme a vyrábíme obrázky. Jsou tu prima kroužky, ať se nenudíme. Pak se mi líbí, že nám paní vychovatelky dělají zábavu a jsou na nás milé a hodné. Máme je rádi, dělají s námi dárky na Den matek, Velikonoce nebo Vánoce a vymýšlí různé akce, jako třeba Čarodějnice a Čertí hrátky.“

Bára Pomajbíková, 2.A

„Mám rád družinu, protože si kreslíme, hrajeme si, chodíme ven, hrajeme pexeso a povídáme si s paní vychovatelkou. Líbily se mi Čarodějnice – tancovali jsme, zpívali a soutěžili.“

Jiří Klabačka, 3.A

„Nejvíc mě v družině baví fotbal, házení míčem a hrát si. Ale nejlepší jsou Čertí hrátky“

Pavel Ondruška, 2.C

„V družině ráda maluji, vytvářím a zpívám. Nejraději zpívám při hře – Pějme píseň dokola. Líbí se mi skákání přes švihadlo a štafetovky.“

Andrea Nguyen, 2.B

„Líbí se mi v družině. Rád si hraji s legem a maluji. Rád vyrábím, líbí se mi, že chodíme ven na hřiště a tam hrajeme hry.“

Tadeáš Moravec, 4.A

Zápis a noví prvňáčci

Výsledky lednového zápisu do 1. ročníku jsme letos kvitovali s radostí, jelikož byl zapsán rekordní počet dětí za posledních pět let. K zápisu přišlo celkem 144 dětí a počet odkladů se snížil o třetinu, proto jsme mohli vytvořit 6 prvních tříd. Čtyři první třídy jsou umístěny v samostatné budově na ZŠ Heyrovského a dvě na pracovišti Čajkovského.

Počty ve třídách jsou optimální a rozložení sil v rovnováze (i když celkově mírně převažují chlapci), tak co víc bychom si mohli přát.

Prvňáčkům však přeji hodně spokojenosti, radosti a úspěchů na novém působišti, rodičům pak hodně síly, lásky a trpělivosti v nové roli – v roli rodiče prvňáčka.

Mgr. Anna Přikrylová, zástupce ředitele pro I. stupeň

Osmisměrka

D	O	Z	O	R	Y	S	V	A	Č	I	N	K	A	A	N	B	E	Č	U	Á	V	O	Č	A	T	Í	Č	O	P
D	O	Ú	R	Y	Y	V	Y	Z	Á	S	T	U	P	K	Y	N	Ě	CH	S	I	P	O	D	O	R	Í	Ř	P	Ě
M	A	Č	S	D	Í	K	E	C	K	A	Č	P	O	CH	V	A	L	Y	N	Y	T	I	Š	E	S	Y	S	E	K
A	D	E	T	M	N	M	Y	V	R	E	N	R	R	Y	K	V	Á	T	S	E	Ř	P	O	A	B	T	I	R	N
C	J	T	Y	E	Ě	Ž	Y	Z	B	D	Í	Á	Ž	I	D	L	E	S	T	E	S	K	K	H	O	Á	P	O	Ě
Í	A	N	L	P	N	V	B	N	A	N	A	Z	U	A	P	R	V	O	U	K	A	Ř	Ř	I	R	R	O	E	CH
Ú	Č	Í	I	S	S	Í	Y	D	L	J	Í	D	E	L	N	A	L	Y	Ž	Á	K	I	Y	N	O	E	S	V	O
K	E	S	E	I	M	E	CH	O	D	B	Y	N	E	E	Z	N	Á	M	K	Y	Š	K	K	K	V	F	A	Ý	V
O	Š	C	H	O	L	S	K	H	Ř	E	D	I	T	E	L	K	Á	H	A	T	T	I	Ř	É	N	E	R	T	Á
L	T	P	I	M	P	Š	Í	L	E	N	Á	N	O	S	M	I	S	M	Ě	R	K	A	A	L	A	R	K	V	N
Y	I	R	N	V	R	K	Ě	E	D	K	V	Y	CH	O	V	A	T	E	L	K	Y	K	CH	E	U	Ž	K	A	Í
M	N	O	F	Z	A	O	A	D	Í	Ř	T	S	P	A	Y	Ě	E	L	U	B	A	T	U	T	K	Á	N	R	N
A	A	P	O	K	V	L	K	K	L	Í	Č	E	R	Í	L	P	S	D	C	T	U	O	K	I	A	K	I	N	Á
T	T	I	R	O	Í	A	A	Ú	N	D	A	O	A	O	E	A	T	Ě	L	O	C	V	I	Č	N	A	H	Á	V
E	R	S	M	U	T	R	D	P	Y	Y	M	M	C	CH	T	T	K	J	E	H	Z	K	O	U	Á	B	O	V	A
M	É	K	A	Š	K	O	E	O	A	O	O	V	O	I	Y	R	S	E	L	L	S	A	R	E	S	I	V	Ý	L
A	N	A	T	K	O	D	M	K	K	S	I	T	V	T	U	O	U	P	C	A	U	K	D	Y	T	N	N	CH	P
T	I	N	I	A	B	I	I	U	V	K	V	D	N	Ž	Ú	D	Š	I	I	V	B	E	Z	K	Ě	E	A	O	Ů
I	N	I	K	A	J	Č	E	S	Y	Ě	O	Ě	Í	R	Á	K	O	S	K	A	O	T	U	X	N	T	C	V	D
K	K	D	A	K	M	E	S	Í	P	E	T	T	Č	P	O	R	A	D	Y	U	L	Á	O	I	K	T	S	A	A
A	K	O	R	D	Y	U	M	Z	I	K	K	I	I	L	S	CH	Ů	Z	K	Y	G	V	P	F	Y	Z	I	K	A
A	P	H	E	Á	Y	V	O	N	S	O	K	E	N	Á	P	S	P	R	V	N	Í	S	T	U	P	E	Ň	O	D
K	E	Y	I	H	D	R	U	Ž	I	N	A	Í	N	Á	V	O	Č	U	Y	V	Í	N	D	E	L	O	P	D	O
I	C	H	N	Y	D	Ě	B	O	R	C	K	R	O	B	Č	A	N	S	K	Á	V	Y	CH	O	V	A	Č	Y	H
T	I	R	S	A	P	M	E	V	E	E	Ě	Í	S	Í	N	E	Ř	O	V	T	A	T	L	A	S	R	I	E	O
E	N	V	P	V	Á	O	C	O	S	Č	N	Z	T	H	L	Á	Š	E	N	Í	T	S	Ě	T	Š	A	P	C	P
L	B	Z	E	O	A	L	O	C	T	E	U	Á	I	E	L	Ů	V	Á	N	Z	E	L	Ě	Ž	Ě	T	U	O	S
T	E	O	K	D	H	N	E	D	D	N	P	N	Z	V	O	N	Ě	N	Í	I	L	Y	M	J	Á	Z	M	N	
A	Č	R	C	U	Ú	Á	E	Č	Í	M	D	A	Z	A	P	R	O	J	E	K	T	O	R	O	T	K	E	L	
H	U	D	E	B	N	Í	V	Y	CH	O	V	A	Y	P	Ú	K	L	I	D	A	K	Ř	Á	T	E	R	K	E	S

AKADEMIE – AKCE – AKORDY – AKTOVKA – AMOS – ATLAS – ATLETIKA – BUDOVA – ČAJDA – ČEŠTINA – ČIP – ČTENÍ – DATAPROJEKTOR – DĚJEPIS – DĚTI – DÍLNY – DOHLED – DOMÁCÍ ÚKOLY – DOZORY – DRUŽINA – EMOCE – FIXKY – FOTBAL – FYZIKA – GLOBUS – HÁDKA – HLÁŠENÍ – HLAVA – HŘIŠTĚ – HUDEBNÍ VÝCHOVA – CHEMIE – CHODBY – CHYBY – INFORMATIKA – INSPEKCE – INTERNET – JAZYKY – JÍDELNA – KABINET – KLÍČE – KNIHA – KNIHOVNA – KÓDY – KONCE – KOMORA – KOŠ – KOUT – KRASOPIS – KRUŽÍTKO – KRÍDY – KŘÍK – KUCHARKY – KVĚTINÁČE – LAVICE – LEKTOR – LELCI – LYŽÁK – MATEMATIKA – MÍČE – NÁSTĚNKY – NAUKA – NERVY – NUDA – OBČANSKÁ VÝCHOVA – OBĚDY – ODPOLEDNÍ VYUČOVÁNÍ – OSNOVY – OSTYCH – OVOCE – PAPAČE – PASTELKA – PATRO – PAUZA – PĚKNÉ CHOVÁNÍ – PERO – PÍSEMKY – PLAVÁNÍ – POCTY – POČÍTAČOVÁ UČEBNA – POČÍTÁNÍ – POHODA – POCHVALY – POKUS – PORADY – POUZDRO – PRACOVNÍ ČINNOSTI – PRAVÍTKO – PRÁZDNINY – PROPISKA – PRVNÍ STUPEŇ – PRVOUKA – PŘESTÁVKY – PŘÍRODOPIS – PŮDA – RÁKOSKA – REFERÁTY – REST – RODIČE – ROZVRHY HODIN – ŘEDITEL – SBOROVNA – SEKRETÁŘKA – SEŠITY – SCHŮZKY – SLOH – SNĚNÍ – SOUTĚŽE – SPÁNEK – STESK – STYL – SVAČINKA – SVÁTEK – ŠÍLENÁ OSMISMĚRKA – ŠKOLA – ŠKOLNÍ ROK – ŠKOLNÍK – ŠPLH – ŠTĚSTÍ – TABULE – TAHÁK – TAJEMNICE – TÁTA – TĚLOCVIČNA – TĚLOCVIK – TEST – TICHÓ – TRENÉRI – TRÉNINK – TRÍDA – TURY – TUŽKA – TVOŘENÍ – UČEBNICE – UČEBNY – ÚČETNÍ – UČITELÉ – UHLOMĚR – ÚKLID – ÚSMĚVY – VÁNOCE – VAŘENÍ – VEDENÍ – VYCHOVATELKY – VÝLET – VÝPIS – VÝTVARNÁ VÝCHOVA – ZÁJMY – ZÁSTUPKYNĚ – ZEMĚPIS – ZKOUŠKA – ZNÁMKY – ZPĚV – ZVONĚNÍ – ŽÁK – ŽELEZNÁ VŮLE – ŽIDLE

Vážení luštitelé, přeji mnoho zdaru (a trpělivosti) při luštění. První 3 úspěšní luštitelé, od kterých obdržím pohlednici se správnou tajenkou (tu tvoří 42 nepoužitých písmen) obdrží věcnou cenu. Má adresa: Olga Shaaban Zemčáková, Černá cesta 5, Olomouc, 779 00.

To vše jsme zvládli, my žáci 4. B třídy

Co nás čekalo během různých projektů a akcí? Co na stránkách školy nebylo? V měsíci listopadu a prosinci jsme využili příležitost si zabruslit na Horním náměstí. Mohli jsme porovnat svůj pokrok od třetí třídy. Každý rok pět lekci a už bruslíme! V rámci možností! Staročeské vánoce nás přenesly o pár let zpět. Zdobení stromčeků, typické jídlo a obyčejné bylo příjemné si připomínat. Tak jako to, jak se přičinit, aby nám naše planeta Země „prospívala“. Co je pro ni dobré a špatné jsme se sami snažili určit, když jsme v měsíci březnu a dubnu v Den Vody a Den Země vyjadřovali své poznatky ze svého okolí. Další akcí, které jsme se zúčastnili, byl projekt konaný v Arcibiskupském paláci nazvaný „Život a poselství svatých Cyrila a Metoděje“. Připomněli jsme si výročí příchodu těchto věrozvěstů na naše území v roce 863. Rozšířili jsme si své poznatky z vlastivědy. Vyzkoušeli jsme si také rozluštit nápis a napsat své jméno Hlaholicí. Součástí projektu byla i prohlídka Arcibiskupského paláce. A že nám je blízka i příroda, to jsme si prověřili v projektech „Zvířata v ZOO“ a „Lesní pedagogika“. Nebyla to prohlídka ZOO, jak ji znáte sami, ale tentokrát nás čekaly v ZOO úkoly, které jsme museli plnit v českém jazyce i v angličtině. Vyhledat živočichy a napsat o nich i v angličtině několik údajů. Projekt „Lesní pedagogika“ si pro nás připravili myslivci. Prostřednictvím her a soutěží jsme si rozšířili své poznatky z přírody. A také jsme zjistili, že do lesa zas tak často nechodíme, měli bychom to napravit! „Opakování je matka moudrosti,“ tak my jsme tedy opakovali, co už bychom měli znát. Vyjmenovaná slova jsou „oríškem“ pro všechny. My jsme si je procvičili a zopakovali trochu jinak. Úkolem bylo vytvořit příběh na každou skupinu vyjmenovaných slov. Někomu napsal dokonce i příběhy na pokračování. Nebylo to lehké, ale zvládli jsme to. Posuďte sami, přečtěte si příběhy a zkuste najít vyjmenovaná slova nebo slova příbuzná.

Iveta Krhovská

Vyjmenovaná slova po „M“ - Tereza Pospíšilová

Nedaleko za Litomyšlím, kousek od vymýceného lesa žil myšák Albert. Bydlel v díře pod stromem, a protože v jeho okolí žili jen jeho kamarádi, nezamykal nikdy dveře. Myslel, že se nemůže nic stát. Jednoho dne, když umyl nádoby, aby kolem špinavých talířů nelétal hmyz, se vydal na výlet. Na kraji paloučku ho potkal hlemýžď Bedřich a řekl: „My dva můžeme zažít dobrodružství.“ A nemýlil se! Šli spolu až na kraj města, kde se nachomýtl ke kočíci přehlídce. Jeden namyšlený kocour si všiml obou kamarádů a vrhnul se na Alberta. Chvilí s ním velice smýkal a cloumal. Chystal se ho sníst. Bedřich však přispěchal kamarádovi na pomoc a zatahal kocoura za chmýří u čumáku. Kocour bolestí zavřískal a pustil Alberta. Albert s Bedřichem se vrátili do svého lesa a toto dobrodružství rozmýšlelo oheň přátelství mezi myši a hlemýžďem.

Výlet k babičce Barbora Svobodová

V sobotu jsme se s rodiči vydali k babičce do Litomyšle. Tatínek šel do garáže pro auto a cestou mu přeběhla pod nohama malá myš. Nasedáme do auta a maminka zamyká dům. Celou cestu nám v autě poletoval malý hmyz. Tatínek si myslí, že je to komár, bohužel se mýlí, byla to moucha. Po cestě začalo pršet, na mokré silnici dostalo auto smyk. Nachomýtlí jsme se k dopravní nehodě a tatínek pomáhal zraněnému řidiči kamionu. Kamion převážel slepice, všude kolem poletovalo chmýří. My s maminkou jsme zatím čekaly tatínka na mytí, po které lezl hlemýžď. Konečně jsme dojeli k babičce, tatínek musel umýt auto, bylo celé zablácené po cestě. Večer jsme si všichni sedli k táboráku a děda rozmýšlel oheň.

Den dětí

Reportéři 1.C

Naši věrní zpravodajové se rozhodli podělit se s vámi o své zážitky. Popisují, jaký byl jejich první školní rok.

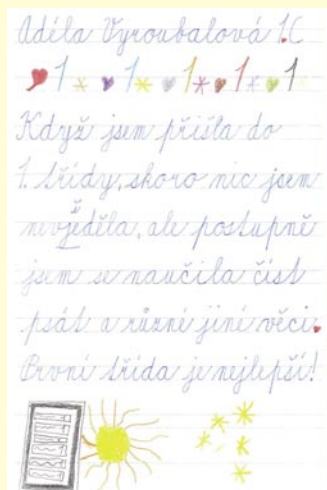
Simona Mrvíková hlásí: „První den bylo hezké, když jsem si našla kamarády. Fakt se mi moc líbilo, když jsem dostala první školní známku. Ale moc se mi nedařilo psaní. A čtení se mi taky moc nedařilo. Ve škole je to bezva. Je to místo hezké!“

Norbert Pazdera popisuje své zážitky takto: „Líbilo se mi, že jsem se skamarádil s Patrikem a s Kubou a že jsem měl hezké vysvědčení. A jak Kuba vymyslel hrát si na elektrárnu a jak se nás ptal, jaké počasí je lepší na pláži, jestli oblačno nebo jasno. A jak Patrik nás učil střílet.“

Naše reportérka **Adéla Vyroubalová** je velkou oporou celému našemu týmu! „Když jsem přišla do 1. třídy, skoro nic jsem nevěděla, ale postupně jsem se naučila číst, psát a různé jiné věci. První třída je nejlepší!“ stručně shrnula naše svědomitá zpravodajka.

Z Olomoucka se hlásí také **Klára Malínková**. Situaci popisuje takto: „1. školní den byl strašně dobrý. 1. vysvědčení bylo dobré, měla jsem samé jedničky. Paní učitelka byla moc hodná. Výtvarka byla dobrá a našla jsem 6 kamarádů.“

Že je nápověda v divadle nepostradatelná, to ví náš další reportér **Marek Nocar**, neboť se tímto koníčkem zabývá již rok. Zachraňuje situaci, když herci vypadne text. „Nahazuje“ ale pro jistotu i dřívě, než se ozývá hlas hercův. Naši redakci zaslal svůj koment: „Moje jméno je Marek Nocar. Paní učitelka je hodná! 1.C je hezká. Báví mě čtení! Všichni moji kamarádi jsou hodní! Báví mě tělocvik.“

Za redakci **Mgr. Barbora Gloserová**, třídní učitelka

Opět stříbrné...

Ve středu 19. prosince 2012 se družstvo dívek naší školy zúčastnilo krajského kola ve florbalu v Hranicích. V konkurenci 6. týmu z olomouckého kraje jsme prohrály jen s našimi přemožitelkami z okresního kola s týmem dívek z Lutína. Holky byly úžasné a patří jim náš dík.

Skvělá brankářka: Denisa Bednaříková

Skvělé hráčky: Maria Spathari, Michaela Marková, Tereza Krejčí, Lucie Zatloukalová, Monika Macháčová, Tereza Florianová

Mgr. Ivana Rozsivalová

Vítězové mezi námi

Jsme škola, kde sport hraje důležitou roli. Jsme škola, která podporuje snahu dětí rozvíjet se i v různých zájmových útvarech mimo školu. Snaha pedagogů, trenérů a dětí se odráží v mnohých oceněních v soutěžích. Nepřehlédnutelné jsou úspěchy fotbalistů, atletů...

Na našem odloučeném pracovišti Čajkovského se vůbec nemusíme cítit „odloučení“, co se týče sportovních úspěchů našich dětí. Jen namátkou:

Sofinka Delprete (1.F)
1. místo – přebor Olomouckého kraje v krasobruslení

Maruška Malasková (2.E)
1. místo – mistrovství ČR, kategorie Mini HIP-HOP

Verunka Skácelová (2.E)
2. místo – O hanácký koláček, disko dance – sólo
3. místo – mistrovství ČR Taneční skupina roku 2013

Štěpánek Handl (2.E)
4. místo – rybářské závody

Dominik Geba (3.E)
1. místo – závody mladých hasičů okresní kolo

Tyto všechny úspěchy jsou výsledkem snahy a kolikrát i dřiny a je na místě pochválit i rodiče, které děti ve sportech podporují.

Ráda bych se zmínila ještě o jednom sportovci. Když procházíte školní chodbou, snad si ho ani nevšimnete. Na první pohled se neliší od ostatních kluků. Ježaté vlasy, úsměv od ucha k uchu a na občasně domlouvání dozoru „Kubi, nelítet tu jako šus!“ reaguje jen posunutím brejliček na nos. Pokud ho ale poznáte blíže, zjistíte, že je nejen velmi milý, dobrosrdečný, ale hlavně velký bojovník. I přes svůj handy-cap, který mu osud přidal, se už od malinka zařadil mezi „zdravé“ děti. A i když mu to dá jistě dost práce a úsilí, snaží se zvládat vše s námi. Učí se, baví se, sportuje. A proč o něm chci mluvit jako o vítězi? Protože jsem ho nikdy neslyšela říct „tohle dělat nebudu, tohle neumím, to je nuda“. V tělocviku se nevyhýbá běhání, skákání a lezení po všem možném. Do všeho jde naplno a to i přes to, že občasně pády na kolínka vypadají opravdu drsně. Ale to Kubík na ta pomyslná kolena nikdy nesrazí. Vstane, oklepe se, někdy zamáčkne slzu, zatne zuby a běží dál. Nedávno mě zase překvapil, když i přes mé odrazování vylezl na kladinu a (s dopomocí skvělých spolužáků) ji zvládl přejít a udělat na ní i dřep...

Ale to ještě nic není v porovnání s tím, co vše dokázal zvládnout na škole v přírodě. Nevynechal žádnou hru,

žádnou vycházku, šplhání do náročného svahu v lesním terénu, stezku odvahy. Za tři dny usilovného tréninku se naučil skákat přes lano. Při výletu do Kyjova, kdy jsme šli několik kilometrů, už bylo vidět, že si sáhnul na dno svých sil, ale ani si nepostěžoval, ani nezafrnul. Jediné, co prozrazovalo jeho únavu byly svěšené koutky. Na půl hodiny se Kubíkovi vytratil jeho tak typický úsměv. Ale hned se zas objevil, když ho v cíli čekalo občerstvení a nanuk. Na závěrečném vyhlášení vítězů jsem se ptala dětí, koho by navrhovaly pro udělení ceny za největšího bojovníka, který se nejvíce snažil a nikdy se nevzdal. Po chvíli se sálem rozeznělo jednohlasné vyvolávání „Ku-ba, Ku-ba, Ku-ba“... a za tohoto bouřlivého pokřiku a potlesku byl slavnostně defilován, obdržel medaili a opět nás obdařil svým krásným úsměvem. Nám dospělákům se v očích ovšem leskly slzy. Slzy dojetí nad tím krásným okamžikem, kdy jsme si uvědomili, jak skvělé jsou to děti. Kubík si své ocenění opravdu zaslouží.

A právě pro tuto houževnatost, bojového ducha a sílu vydat ze sebe vždy maximum, si ho a jeho rodičů hluboce vážím. Měl by být nám všem vzorem. Třeba když se nám nechce, jsme líní a hledáme si všemožné výmluvy, proč něco neudělat. Vzpomeňme na Kubíka – ten nemůže a přesto „maká“... a proto je pro mě největším vítězem mezi námi.

Olga Shaaban Zemčáková

Žáci 6.B

Žáci 6.B se 17. dubna zúčastnili projektu IQ park Olomouc v prostorách Církevního gymnázia Německého řádu. Zde získali nové poznatky z oblasti přírodních věd (fyzika a chemie). Zábavnou formou si vyzkoušeli laser i termokameru, vařili vodu jen při 50°C, měřili sílu větru, vytvářeli neviditelné písmo nebo zjistili, jak vznikají faraonovi hadi. Myslím, že už teď se všichni těší na hodiny chemie, které je za rok čekají ☺

Vankja

Slovanská Epopej

S žáky devátých tříd jsme navštívili výstavu Muchovy Slovanské Epopeje. Všichni jsme byli ohromeni rozměrnými díly, která zaručeně musí dostat každého. Žáci svým přístupem a chováním dokázali, že už nejsou malými dětmi. Po stručném výkladu jsme společně diskutovali o každém plakátu. Pochvalu si zaslouží žáci 9. D, kteří vyslechli výklad ke všem dvaceti. Dokázali, že nejenom dívky a chlapci se zájmem o výtvarné umění, ale také fotbalisté mohou být stejně vnímavými lidmi. Věříme, že nejenom cesta vlakem (bez funkční klimatizace a velmi zábavná) a nákupy, či návštěva centra, ale také unikátní výstava zanechala dojem a příjemné vzpomínky.

M. Konečná

Soustředění 8.B.

Milí čtenáři,

již tradičně se letos naše třída 8. B vypravila na výukové soustředění. Na začátku června jsme zamířili do okolí Rešovských vodopádů, kde je nádherná příroda a čistý vzduch, který je nám „měšťákům“ vzácný. Hned první úterní den jsme se vydali na nepřilíhla dlouhou procházku po okolí zakončenou na nově zrenovovaném a krásně upraveném hřišti, kde jsme se bavili fotbalem a volejbalem. Večer si přichystala zvolená skupinka žáků program a zábavu pro ostatní spolužáky.

Druhý den nám počasí příliš nepřálo, a tak nám domluvil majitel chaty, ve které jsme byli ubytováni, návštěvu stájí a jízdnáry. Při tréninku parkurového skákání se v jízdnárně vystřídali tři koně, takže toho bylo opravdu hodně k vidění. Potom jsme hladově spěšovali na oběd, který byl vždy velmi chutný a dobrý, ostatně jako všechno jídlo, která nám byla připravována. Střední odpoledne bylo věnováno učení, venku totiž stále pršelo. Učitelé z českého, německého a anglického jazyka nám připravili pracovní listy, které nebyly vůbec jednoduché. Nicméně většina z nás si věděla rady a cvičení zvládla.

Čtvrtek patřil vodopádům. Obě paní učitelky nás na tuto „tůčku“ připravovaly již od začátku soustředění, neboť cesta u Rešovských vodopádů je kluzká a velmi blízko vodě. Nejednou se proto stalo, že žák „zahučel“ do ledových „Rešáků“ (nebojte jen nohou?). Naštěstí jsme se všichni vrátili v pořádku zpět do chaty, kde byla přichystaná lehká večeře, protože večer nás čekal táborák a buřtíky. Holky i kluci chodili pro dřevo a chystali vše, co bylo potřeba. Začalo se stmívat a přišla chuť zpívat, jenže naše třídní nebyla ještě úplně vyléčená ze svého úrazu ruky, tudíž jsme se museli obejít bez kytary, což nebylo úplně super. Tak jsme přešli k večernímu programu, který se odehrával venku, už skoro v úplné tmě. Nakonec jsme nechali dohořet poslední polínka a šli spát, abychom byli čilí na cestu domů.

Pátek byl převážně ve stylu balení kufrů a chystání domů. Jakmile bylo sbaleno, naskládali jsme se do autobusu a rychle domů, než si paní učitelky naplánují další „tůčku“. Po příjezdu jsme se všichni rozutekli každý na jinou stranu, honem domů, „naložit“ se do teplé vany.

Veronika Špačková, 8. B

Školní kroužek badmintonu

Školní kroužek badmintonu byl na naší škole tento rok poprvé. Vedla ho paní učitelka Halina Kaletová a navštěvovali ho žáci čtvrtých a pátých tříd. Hráť badminton není jen sport, ale zábava, my jsme si to užívali na nových kurtech v Omega centru každé úterý. Hlavně jsme se učili správnou techniku hry, někomu se dařilo lépe, někomu hůř, ale to vůbec nevedlo, vždy jsme si zahráli všichni. Paní učitelka jako naše trenérka nás hodně povzbuzovala, ale nikdy nás k ničemu nenutila, takže všichni hráli podle svých možností, nikdo se nemusel bát, že něco nezvládne, byla tam pohodová atmosféra. Už se těším, že budu dále pokračovat příští školní rok.

Pověst o Pustevnách a Radegastu

Za starých časů v Beskydech byla jedna nepojmenovaná vesnice. V té vesnici byl božský klid, ale jednoho dne začaly vesnici obléhat cizí kmeny. Vesnici vypálily a dobyly. Od krajních domů ve vesnici chytli hustý les. Vysoké stromy zapalovaly další. Až nakonec shořel celý les. Z větví, listů, keřů a různých dalších rostlin zbyl pouze popel. Horský vzduch zaplavil dým. Z hustých porostů pokrývajících krajinu zbyla jen černá pustina. Tomuto místu se říkalo pustiny. Po letech se vžil název Pustevny.

Jistý člověk jménem Radegast chtěl bezpečný úkryt pro lesní zvířata, a tak dal les znovu vysadit. Po století se les obnovil a zvířata se do něj vrátila. Lidem les poskytoval dřevo, práci a potravu. Byli Radegastovi za jeho čin velice vděční a darovali mu sochu, kde je vyobrazen jako muž s býčí hlavou, který drží kachnu - přítel vši zvíře.

Kluci z 6. B, chatka č. 6. - Z. F., T. S., D. D.

Absolventská tabla

V devátém ročníku mají žáci naší školy každoročně možnost připravovat ve výtvarné výchově svá absolventská tabla. V uplynulém školním roce se do tvorby takového „portrétu“ svého kolektivu, pustily všechny čtyři třídy s velkým nadšením. Každá třída si vybrala námět, myšlenku a zpracování podle svého zaměření, nebo ducha třídy. Není jednoduché být originální a nápadití, ale myslím, že letos se tabla žákům skutečně povedla. Ať už je to noční New York, kde se žáci 9. A proměňují v pány s dolary a dámy v krásných šatech, chodník slávy v HeyrákWoodu, kde má každý absolvent 9. B svou hvězdu a třídní učitelka Oskara!, nebo Modrý balet, kde fotbalisté z 9. D prokázali neskutečný smysl pro nadsázku a legraci a na hřišti tančí a pózují v baletních sukýnkách a nezapomeňme ani na streetové Graffiti tablo 9. C - každé je jedinečné a odráží charakter třídy a bude krásnou vzpomínkou pro ty, co zůstávají na škole, stejně jako pro deváťáky samotné.

Mgr. Michaela Konečná, učitelka VV

In English, please!

Bez znalosti angličtiny je to dnes těžké. Alespoň základní znalost se dnes vyžaduje v mnoha oborech, leckde se považuje za naprostou samozřejmost. A tak zatímco mnozí rodiče se o tom přesvědčují v praxi, my se o tom snažíme přesvědčit jejich děti, naše žáky. Někdy jsme úspěšní, jindy méně, ale děláme, co můžeme, a žákům nabízíme dost možností, aby mohli angličtinu vnímat i jinak než „jenom“ jako školní předmět.

Od první třídy mají naši žáci možnost seznamovat se se základy angličtiny v rámci nepovinného předmětu, od třetí třídy nastává povinná výuka pro všechny. Využíváme moderní učebnice, slovníky, žáci si angličtinu mohou procvičovat na počítačích, mohou si půjčovat anglické knížky v naší anglické knihovně, která se utěšeně rozrůstá, pracují na různých projektech a mohou dělat i spoustu dalších věcí. V rámci projektu „EU peníze školám“ bylo vytvořeno mnoho nových materiálů, které jsou využívány právě v hodinách angličtiny. V loňském školním roce si žáci jazykové třídy 5.B několikrát vyzkoušeli komunikaci s rodilými mluvčími, které jim do třídy pozvala jejich paní učitelka, aby se dozvěděli spoustu zajímavostí např. o tom, jak se třeba v USA slaví různé svátky. Obrovské nadšení přivítalo naše každoroční červnové hosty – studenty z anglické University of Durham, kteří u nás ve škole tráví pár dnů v rámci své učitelské praxe – v jazykové třídě 4.B. O tom, jak si o čtvrtici užili a jaké skvělé pohoštění studentům z Anglie nachystali, jste si mohli přečíst na našich webových stránkách. Studenti z Durhamu se vždy věnují především jazykovým třídám, loni se nám jejich program trochu zkřížil s výukovými soustředěními, ale určitě v této dlouholeté spolupráci budeme i nadále pokračovat.

A pokračovat bychom chtěli i v úspěšném skládání mezinárodních zkoušek KET, případně PET. V loňském roce KET úspěšně složilo 11 devátáků a byli velmi úspěšní, téměř všichni to i přes velký strach a značný stres zvládli s vyznamenáním. Budou letošní devátáci ještě úspěšnější? Uvidíme, jak se jim na začátku prosince, kdy se zkoušky konají, povede. A zvědaví budeme i na to, jak se povede našim reprezentantům v okresním, případně krajském kole konverzační soutěže, které se každoročně účastníme. Loni jsme byli podruhé zapojeni do projektu „Games 4 English“, o kterém jsme již několikrát informovali. Vyvrcholením projektu je soutěž zúčastněných škol, kdy žáci musí vytvořit powerpointovou prezentaci na zadané téma, a poté ji před porotou anglicky prezentovat a pochopitelně i odpovídat na otázky porotců. V krajském kole nás letos skvěle reprezentovaly žákyně 8.B Gábina Jančíková (5. místo) a Veronika Špačková, která druhá.

Že před angličtinou není úniku, to žáci poznají i z toho, že angličtina je společně s češtinou a matematikou předmětem, ve kterém jsou jejich znalosti ověřovány v rámci tzv. národních srovnávacích zkoušek v 5. a 9. ročníku. Jejich výsledky byly povětšinou velice dobré, tak jen tak dál! I v letošním školním roce budou mít mnoho příležitostí, jak svou angličtinu vylepšit. Jednou z nich je i poznávací zájezd do Londýna a okolí, který proběhne už za pár dnů – 21.-27.9.2013. Pokud si to někdo přes prázdniny rozmyslel nebo o tom před prázdninami nevěděl, je stále ještě možnost se přihlásit. V takovém případě kontaktujte co nejdříve p.uč. Manovou nebo kteroukoliv učitelku angličtiny.

A vy všichni, co se anglicky učíte, co nejvíce mluvíte. A hlavně – in English, please! ☺

Mgr. Ludmila Balíková

Školní knihovna a čtenářská gramotnost

Naše škola se všemi prostředky snaží podporovat čtenářství a čtenářskou gramotnost dětí. Nejen proto, že na úpadek čtenářské gramotnosti ukazují výzkumy z poslední doby, ale přesvědčuje nás o tom i naše současná praxe. Většina žáků nerada čte – pak vznikají problémy se slovní zásobou, vyjadřování je chudé. Také při zadání úkolů žák často nevnímá obsah přečteného nebo zadání úkolů nepřechte celé – proto chybují.

Podporujeme čtenářství a čtenářskou gramotnost nejrůznějšími způsoby. Nedílnou součástí našich aktivit je především provoz školní knihovny, kterou jsme před dvěma roky přestěhovali do nového moderního prostoru. Zaměřili jsme se na obnovu a aktualizaci knižního fondu, prodloužili jsme výpůjční dobu a snažíme se knihovnu pro děti co nejvíce zatraktivnit. To se nám zatím dařilo hlavně díky projektu EU peníze do škol – Máme šanci číst, zkoumat a tvořit. Vždyť individualizované hodiny českého jazyka v knihovně patřily mezi ty nejoblíbenější. V rámci tohoto projektu jsme nakoupili mnoho nových knih, pořídili i elektronické encyklopedie a pro rozvoj čtenářské a informační gramotnosti jsme sami vytvořili výukové materiály, které hodláme i v dalších letech v knihovně i ve výuce využívat.

O co nám jde? **Co je čtenářská gramotnost?** Nestačí, že se dítě naučí číst. Čtení je jen prostředek k jejímu dosažení. Čtenářská gramotnost se získává pomocí:

- Obecného porozumění – čtenář o textu uvažuje jako o celku, má za úkol vystihnout hlavní myšlenku textu, vysvětlit jeho účel.
- Získávání informací – čtenář vyhledává v textu požadovanou informaci.
- Vytvoření interpretace – čtenář zobecňuje své dojmy a zpracovává informace logickým způsobem.
- Posouzení obsahu textu – čtenář porovnává informace nacházející se v textu s informacemi z jiných zdrojů a umí obhájit vlastní názor.
- Posouzení formy textu – čtenář hodnotí kvalitu napsaného textu, posuzuje stavbu textu, žánr či jazyk autora.

Škola je také členem Klubu škol, které čtou. Co se týče čtenářství, zaznamenali jsme výrazný vzestup výpůjček knih ze školní knihovny. Také o přestávkách a volných hodinách se žáci naučili do knihovny chodit, aby si přečetli časopis nebo prohlédli knihy. A to je dobrá zpráva.

V letošním školním roce chceme v aktivitách školní knihovny pokračovat. Navíc připravujeme pravidelné měsíční akce a soutěže. Chceme, aby se kniha zase stala přítelem člověka.

Mgr. Anna Příkrylová, ZŘ

Výukové soustředění v Kunčicích

Dne odjezdu do Kunčic jsme se nemohli dočkat. Termín byl stanoven na 10. června 2013. Na nádraží jsme se setkali téměř všichni. Po nástupu do vlaku nás čekalo nemilé překvapení, cesta byla dlouhá a k naší smůle byla všechna kupé obsazena. Nezbyvalo nám nic jiného, než zůstat na chodbě. Zhruba po hodině nás čekal přestup do jiného vlaku, který stál v Hanušovicích. Byl to malý a úplně plný vlak. Pan průvodčí měl co dělat, aby nás tam dostal.

Po výstupu jsme si všichni oddechli. Od našeho cíle nás dělily pouhé dva kilometry. Majitel chaty nám odvezl zavazadla, aby se nám šlo příjemněji. S úsměvy na tvářích a orosenými čely jsme dorazili na místo. Sedli jsme si a vybalili obědy, které jsme měli nachystané z domova. Potom nastalo odpovědné plné zábavy. Po dobré večeři jsme dostali informace k nastávajícímu týdnu.

Den vždy začal snídaní, později následovalo dvouhodinové učení. Učili jsme se matematiku a angličtinu, potom bylo volno na naše hraní a užívání sluníčka.

Opoledne jsme se také v žádném případě nenudili, za celý týden jsme navštívili tato místa: Novou Seninku, chatu Návrší a bunkry u Starého Města. Počasí nám přálo, a proto jsme se mohli také koupat v bazénu u chaty.

Soustředění jsme si všichni náramně užili. Nebyl to jen jeden velký výlet, ale bylo to i rozloučení se spolužáky, kteří odejdou na gymnázium a nebudou s námi už trávit příští rok. Budou nám moc chybět.

Martina Bednářová, 7. B

Záchranářská akademie v aquaparku

Žáci všech tříd II. stupně se zúčastnili projektu Záchranářské akademie, kde rozšiřují své vědomosti a dovednosti. Projekt se jmenuje „Pomáhej a užívej!“ a připravilo jej město Olomouc ve spolupráci s Aquaparkem Olomouc.

Projekt je reakcí na skutečnost, že stále více přibývá případů, kdy laická veřejnost neumí poskytnout adekvátní první pomoc zraněné osobě. Přitom základy poskytování první pomoci by měly být nejzákladnějšími znalostmi každého z nás.

V teoretické části se žáci seznámí s poznatky v oblasti poskytování první pomoci. Jak oslovit člověka v bezvědomí, jak zahájit první pomoc, jak se správně telefonuje na nouzová telefonní čísla, jak správně resuscitovat. V praktické části si vše vyzkouší, jak se zraněným komunikovat, správně jej ošetřit a zajistit životní funkce do příjezdu záchrané služby. Po skončení akce mohou žáci využít všech atrakcí aquaparku, včetně animačních programů. Účast v projektu Záchranářská akademie je pro základní školy zdarma. Záštitu nad odbornou částí převzalo vzdělávací zařízení akreditované MŠMT – BALIC, s.r.o., Basic Lifesaving Competence, které zajišťuje mimo kurzy a školení záchranářů i programy v systému dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Žákům se projekt líbí a těší se, mají o něj zájem. Dovídají se a učí nové věci, které si pak vyzkouší prakticky a v písemném testu. Žáci jsou motivováni volnými vstupenkami do aquaparku. Na závěr školení se žáci mohou povozit na tobogánech. Děti odcházejí spokojené a nadšené. ☺

Mgr. Jitka Podivínská

Prázdninový poklad

Bylo léto. Zlaté sluníčko zářilo, teplý větřík vál. Všude se vznášel klid a radost. Vášek už byl týden po vysvědčení, s nímž si teď nikdo nelámá hlavu. V této krásné letní době jeli sourozenci Anežka a Filip s trojčatý Kubou, Honzou a Petrem k babičce. Sice to byla babička Anežky a Filipa, avšak jejich tři mladší kamarádi mohli jet s nimi. Babička bydlela v malé vesce Koníkov na Vysocině. Koníkov byl celý obklopen lesy a byla to taková zapomenutá část světa. Lidé si zde žili pokojným životem, neboť je nikdo nerušil. Anežka s Filipem sem jezdili rádi každé prázdniny, Kuba, Honza a Petr ještě nikdy u babičky nebyli. Prázdniny trávili doma nebo na dovolené. Proto je to tu zpočátku moc nebavilo. Neměli tady žádné počítače a většina místních nevlastnila televizi. Mezi nimi byla i Anežčina a Filipova babička. Děda vzal chlapce na ryby, jenže byli moc netrpěliví. Odmítali čekat, než se splávek pohne. Anežka by vzala kamarády k rybníku, ale ten byl na něm špinavý. No a Filipova snaha hrát si na indiány skončila špatně. Trojčata zatím nic nebavilo.

Až jednoho dne přetekl při pohledu na jejich otrávený výraz pohár babiččiny trpělivosti. „Anežko, Filipe,“ zavolala na svá vnoučata, „pojdte sem!“ Oba rychle přiběhli. Než se stačili zeptat, co se děje, babička začala mluvit: „Děti, dovolila jsem vám, abyste tady měli kamarády, ale už se nechci dívat na jejich smutné tváře. Očividně se zde nudí. Zkuste je zabavit. Já ani dědeček nevíme, co je bavi. Vy to jistě víte. Zkuste to, prosím.“ Anežka s Filipem souhlasili. Babička měla pravdu. Musí vymyslet nějakou zábavnou hru.

Filip na nic nepřišel, byť se snažil sebevíc. Anežka byla úspěšnější. Brzy vymyslela hru. S Filipem se domluvili a začali velké přípravy. Filip jel s dědou do města pro potřebné věci, Anežka vymýšlela, malovala a pořádně zkoumala okolní lesy. Nacházeli pěšinky zvře, opouštěná hnízda, jahody, krásné květiny, studánky a potůčky. Zatím se jim dařilo chodit podle mapy, s níž pracovali hlavně Petr a Honza. Kuba spíš hledal cestu, kterou mu řekli, neboť byl všímavý. S chutí do toho, půl je hotovo, říká staré přísloví. Trojčata již byla dávno za půlkou cesty. Právě došli k potoku. Tady se nasvačili a připravili se na obtížnou část putování. Museli překonat potok po kluzkých kamenech. Vyhnuli si nohavice, radši se i vyzuli. Poté začali opatrně postupovat přes potok. Najednou Petr nebezpečně zavrával a mapu upustil do potoka. „Petře,“ zvolal Honza, „tys upustil mapu. Jak teď bez ní poklad najdeme?“ „Asi budeme muset jít bez mapy. Naštěstí jsem si něco zapamatoval. Teď hlavně přejděte ten potok!“ ozval se Kuba. Honza měl sice jisté pochybnosti o tom, že by si Kuba zapamatoval z mapy cestu, nicméně musel souhlasit. A tak chlapce vedl Kuba. Když však po hodině a půl bloudili tmavým lesem a nic nenašli, došlo jim, že se ztratili. Den se již chýlil k večeru. V tmavém lese se začaly prodlužovat stíny. Chlapci byli unavení a pomalu se jich zmocňoval strach. „Promiňte kluci, já si to asi zapamatoval špatně,“ pípl Kuba. Honza jen mávl rukou. Nemělo smysl zlobit se.

Nakonec se uondaní bráškové posadili ke stromu. Už byli moc unavení. Netušili, že se k nim blíží pomoc. U pokladu totiž čekali Filip s Anežkou, a když nikdo nepřicházel, vydali se chlapce hledat. Najednou se Honza u stromu prudce vzpřimil. Uslyšel kroky. „Kluci,“ zašeptal, „tady asi někdo je!“ Trojčata se přitiskla ke stromu. Nikdo radši ani nedýchal. Kroky se přibližovaly. „Honzo, Kubo, Petře!“ zavolal něčí hlas do šera. Klukům se ulevilo. Kroky i hlas patřily Anežce. S radostným povykem se k ní rozběhli. Anežka potom zavolala Filipa a společně šli domů. Cestou kluci vyprávěli všechny své zážitky. Našli tady spoustu krásných věcí. Už se nebudou nudit. Budou se koupat v tůních, chodit na jahody a pozorovat zvířata.

Miša Ondráková, 6.B

Co MY A MATEMATIKA?

Pro některé z vás není právě matematika tím zrovna nejoblíbenějším předmětem. Mezi vámi se nachází ti, kteří s ní trochu „bojují“, ale zase jste třeba dobří sportovci nebo lépe zvládáte cizí jazyky. Ti „šťastnější“ z vás se tradičně zúčastnili matematických soutěží Matematický klokan a Pythagoriáda, kde jste se mohli porovnat s ostatními.

V lednu 2013 se nejdříve konalo školní kolo matematické soutěže **Pythagoriáda** pro žáky 5.-8. ročníků. Všichni zúčastnění žáci řešili 15 příkladů, za každý dobře vyřešený příklad získali 1 bod, tedy maximálně 15 bodů. Od 9 bodů byli žáci zařazeni mezi **úspěšné řešitele**.

Celkem **75** vybraných žáků 5. ročníků řešilo zadané příklady ve třídách, **14** žáků z nich patří mezi úspěšné řešitele. Nejvyšší počet bodů (13) - získala žákyně **5.B Klára Kubešová**, následují potom žáci s **10 body**: Bačák M. z 5.A, Jakubcová M., Bayerová N., Harvanová K. z 5.B, Ráček M. z 5.D a Fiala J. z 5.E. Ostatní úspěšní řešitelé získali 9 bodů.

Z řad žáků 2. stupně bylo vybráno celkem **45** žáků. Nejlépe si tradičně vedli žáci 6. ročníků, máme **3** žáky s **12 body**: Karim **Baukhatem** z 6.D, Pavel **Galko**, Josef **Kelnar** z 6.B, David **Zima** z 6.B (11 bodů).

V 7. ročnících byl pouze **1** úspěšný řešitel s **10 body**: Jan **Martínek** z 7.B. Všichni ostatní žáci získali méně než 7 bodů. Nejhorší jsou na tom „osmáci!“ Neměli jsme žádného úspěšného řešitele!! :-((

Čtyři úspěšní řešitelé školního kola se zúčastnili kola okresního, které se konalo 7.5.2013 na ZŠ Mozartova v Olomouci. Nejúspěšnější byl tentokrát David **Zima** z 6.B s **11 body** (z 15b) na **5.místě**, o 1 bod méně získali Karim **Baukhatem** a Pavel **Galko** a stali se úspěšnými řešiteli okresního kola.

V březnu se konal na škole **Matematický klokan**, do kterého byli zapojeni skoro všichni žáci 2. – 5. tříd. V kategorii Cvrček (2.- 3. třídy) si nejlépe vedla Ema **Pernicová** ze 3.E (68b z 90b), Klokánka (4.- 5. třídy) nejlépe zvládla Lucie **Zatloukalová** z 5.B (104b ze 120b).

Druhý stupeň se zúčastnil soutěže v počtu 58 žáků, z toho úkoly Benjamína (6. – 7. ročníky) nejlépe zvládl Josef **Kelnar** 6.B (72b) a v Kadetech Jan **Milar** z 9.B (61b) vždy ze 120 bodů.

Vítěze všech soutěží čekaly sladké odměny. ☺

Co vy, letošní osmáci a devětáci, není čas vylepšit „skóre“?

E.D.

Kroužek aerobiku

Aerobik nás baví. S nikým se nehádáme a zažíváme spolu spoustu zážitků, nikdy se nenudíme. Do aerobiku může chodit naprosto každý. Jeden ze zážitků je soustředění.

Vždy koncem roku se všichni z aerobiku sejdeme ve školní družině, kde přespáváme. Většinou kolem 17.00 hodin máme sraz a ve druhém dni v 11.00 hod. končíme. S sebou si bereme švihadlo, sportovní oblečení, karimatku se spacákem, hygienu atd.. Jak se v 17.00 hod. sejdeme, šupem se převlečeme a jdeme do tělocvičny se švihadlem. Až jsme v tělocvičně, všichni si posedáme na zem a paní trenérka (Olga Človečková) začne říkat program. První je skok přes švihadlo za minutu, hry, večere a zase hry nebo film a večerka. Druhý den je snídání, hry, rozcvička, soutěž v aerobiku a pak zakončení volným programem. Až paní trenérka řekne veškeré pokyny, jde se na soutěž ve skoku přes švihadlo. Vždy jeden člověk si stoupne doprostřed a skáče minutu (skok přes švihadlo trénujeme celý rok, skáče se bez meziskoku). Když všichni doskáčou, můžeme si něco zahrát (fotbal, rybičky...). Pak jdeme do družiny papat (každý z dětí či pubertáků si vezme svou večeri). Paní trenérka vždy kouká, kdo si co vzal. Až všichni dojí, jdeme se dívat na film nebo kdo se nechce dívat, může jít do vedlejší třídy hrát hry (ale potichu!). Po skončení filmu jdeme hajat. Ráno vstáváme v 7.00 hod., sbalíme si věci a pak jdeme snídat. Po snídání a chvíle volna jdeme opět do tělocvičny na soutěž v aerobiku. Tento rok 5. ročník a výš nesořadili, ale zkusily jsme si někdo předcvičovat a někdo rozhodovat. A sama za sebe vám říkám: „není to lehké!“ Až určené kategorie odcvičí, je vyhlášen. Potom máme volnou zábavu (jen takovou co paní trenérka schválí). Až do konce. Čekáním na rodiče celé soustředění končí.

Další akcí je soutěž v aerobiku v Dubu nad Moravou. Po celý rok také nacvičujeme sestavu, abychom s ní mohly na konci roku vystoupit.

Helena Uvřizlová, 5. B

Chemie

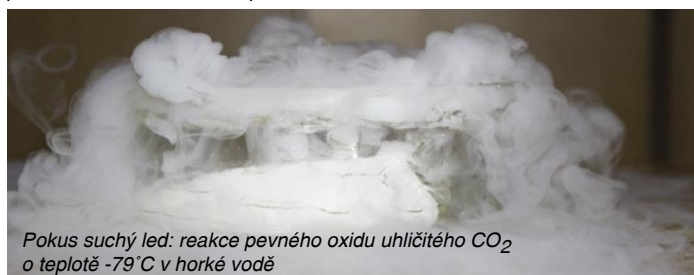
Video a já

Asi se divíte, proč se v rubrice o chemii objevuje něco o videích. Jednoho dne přišel naší pančelce chemikářce email, jestli bychom si nechtěli natočit videa pokusů do soutěže, za které bychom mohli vyhrát vybavení do chemické učebny. Samozřejmě jsme souhlasili.

Když začaly přípravy, zjistili jsme, že nejtěžší není zdaleka vybrat pokusy, (nakonec jsme vybrali: střílný prach; chemické sušení prádla; Titanic a maxi sloní pastu; vodíkový plamen, sopku i suchý led), ale nejtěžším úkolem bylo umístění kamery, stříhání videí a také výběr hudby, kvůli které jsme měli velké problémy.

Ale po dlouhém pokusování a stříhání jsme videa odeslali. A začal boj o hlasy... Naše důkladná agitace zastihla snad všechny ve škole i mimo ní. Celý náš chemický tým prosil o hlasy, kde se dalo. Pančelka hlasovala jako o život, avšak stačilo to jen na postup do finále (z 9 finálových videí byla 3 naše), kde nás kvůli změně pravidel hlasování takřka odsoudili k prohře...

Ale i tak jsme si užili spoustu legrace, při pokusování, ale i nervů při posledních dnech hlasování. A díky trablím, které se nám staly, již budou naši pokračovatelé vědět, co zlepšit.

Pokus suchý led: reakce pevného oxidu uhličitého CO_2 o teplotě -79°C v horké vodě

Nejlepší chemik regionu

Koncem listopadu loňského roku se objevila příležitost, abychom zjistili, kdo je v regionu opravdu nejlepším chemikem. Samozřejmě mě tato příležitost ohromila. A tak jsem se těšil na první - školní kolo.

V testu byla obsažena především anorganika - pojmenovávání sloučenin, triviální názvy ale i chemie obecně. Museli jsme vědět, kdo objevil radium i kde se těží halit.

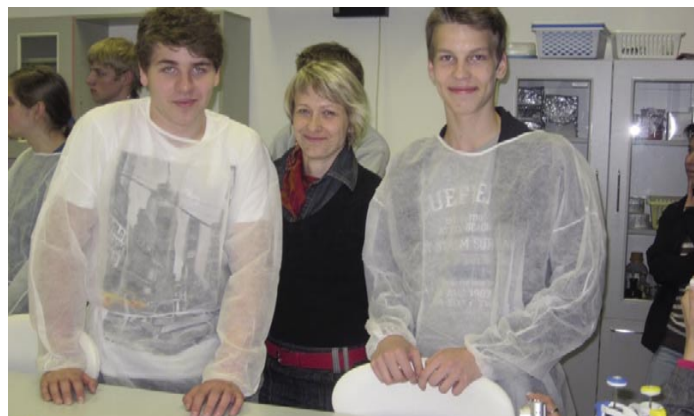
Když bylo vše napsáno a vyhlášeno, zjistil jsem, že jsem byl první. V lednu přišlo regionální kolo. Od vánoc jsme pilně „šrotili“ vše, co se z chemie dalo, a tak jsme doufali, že to k něčemu bylo... A bylo! Opět, jako ve škole se situace opakovala - já první, Dan druhý. Oba jsme měli obrovskou radost. A začaly nás zajímat především tajemně vypadající tašky od Prechezy, sponzora soutěže. Oba nás překvapil mobil, který se v nich skrýval. V tu chvíli jsme si ani neuvědomovali, že jsme postoupili do celostátního kola.

Hned v pondělí však začala další část šprtání a usínání s periodickou tabulkou prvků. Denně chemie. Pančelka měla v té době asi vrtulku, protože tolik pracovních listů ze dne na den. To ani nebylo možné.

S Danem jsme se učili pořád chemii, kterou jsme už někdy opravdu proklínali, ale poté se ukázalo, že to stálo zato. Protože v květnu přišla chvíle, na kterou jsme se oba opravdu těšili - celostátní kolo!

Plní vědomostí až po krk jsme se vydali do Pardubic na tamější Fakultu chemicko-technologickou Univerzity Pardubice. Již samotná cesta Regionjtem byla zážitek. Jakmile jsme dorazili na samotnou univerzitní půdu, dýchl na nás tamní studentský život. Ten požitek později zvyšovalo sezení v posluchárně i pokusy v nově zrekonstruovaných laboratořích.

Po krátkém rozkoukání přišel po proslovu ředitelů teoretický test, který obsahoval snad vše, co se dalo. Našlo se zde téměř vše ze dvou roků chemie, které jsme absolvovali. Od názvosloví až k těžkým rovnicím z organiky. Ale z testu jsme měli velmi dobré pocity. Ale také nám po dlouhém dopoledni vyhládlo, takže jsme se vydali do menzy. Po dlouhém čekání a vyslechnutí si historek od pančelky, co ona našla v obědě a v jakém stavu byla menza za jejích studií, jsme se dostali k výdeji obědů. Jídlo vypadalo docela požitelně, a tak jsme se do něj s chutí pustili. Samozřejmě až po přání k obědu, které pančelka pronesla s viditelnou ironií.

Exkurze biochemické laboratoře a příprava na očkování bakterií na kulturační média

Odpoledne přišla laboratorní práce - rozpoznání látek při vzájemných reakcích. To byl ale tvrdý oříšek. Měřili jsme pH, míchali látky a zapisovali reakce a doufali, že se trefíme. Nejtěžší bylo zapsání reakcí chemickou rovnici a rozlišení hydroxidů.

Po této části byla na řadě exkurze laboratoří. Zkoušeli jsme oddělit svoji DNA, očkovat bakterie na podklad, dokonce tvořit vlastní gumové medvídky.

Jakmile jsme si vše prošli, začala pracovat nervozita. Tomuto faktu nepomohlo ani dlouhé čekání na všechny ředitele chemických společností a škol. Toto čekání trochu zkrátila barmanská show. Po ní již přišlo vyhlášení.

Každý významný zúčastněný ředitel měl svůj proslov, nejpřínosnější měl asi prof. Ing. Petr Lošťák, DrSc. - děkan fakulty. Už se začalo vyhlášovat. Všichni jsme čekali, jak to dopadne. 14. Místo - Jan Hudeček...9. Místo Dan Paloušek. Byli jsme nadšení.

Po společném focení všech účastníků jsme se vydali zpět do Olomouce. Ve vlaku jsme si pak prohlíželi všechny dárky, co jsme dostali. A že jich bylo! Od propisek ke stolním hrám. „Byl super zážitek vyzkoušet si na jeden den, jaké je to být vysokoškolačkem.“

Jan Hudeček

Jan Hudeček 9.B – 14. místo v celorepublikovém kole soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika České republiky

Dan Paloušek 9.B – 9. místo v celorepublikovém kole soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika České republiky

A na závěr:

Chtěli bychom poděkovat paní učitelce Svobodové za výbornou přípravu na všechny soutěže - ať už z teorie nebo za soutěže s videi.

Honza Hudeček, Dan Paloušek 9.B 2012/13

Nový mezinárodní projekt

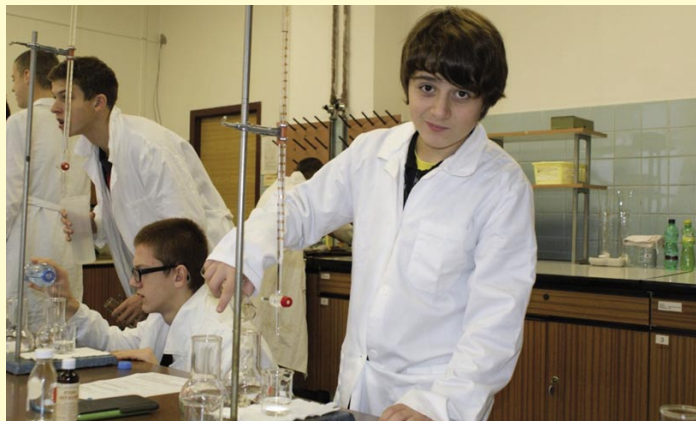
Naše škola získala možnost zapojit se do nového mezinárodního projektu „VOICES“ – The Voice of European Teachers, jehož úvodní konference se konala na konci března 2013 v Bruselu. Projekt by měl být zaměřen především na spolupráci učitelů deseti evropských zemí – Rakouska, Belgie, České Republiky, Itálie, Nizozemska, Portugalska, Španělska, Švýcarska, Turecka a Velké Británie. Z každé země je hlavním partnerem některá z akademických vzdělávacích institucí (v případě ČR je to Pedagogická fakulta UP Olomouc) a k zapojení bude postupně přizváno vždy několik základních škol ze zúčastněných zemí. Projekt tedy bude probíhat jak v oblasti spolupráce akademické, ale doufejme, že se postupně rozvine i do možnosti navázání nových kontaktů pro zapojené školy.

Více informací na <http://www.european-teachers.eu/>

Ludmila Balíková

Chemie akce 2012/2103

I v letošním roce navštívili žáci 9. ročníku laboratoře SPŠ logistiky a chemie v rámci projektu „Nebojte se chemie“.

František Špás 9.A

Žáci fotbalové třídy 9.D

V učebně chemie proběhlo tradiční školní kolo chemické olympiády.

Školní kolo chemické olympiády

Nejoblíbenější chemický pokus letošního školního roku, reakce suchého ledu s horkou vodou. Suchý led je oxid uhličitý v pevném skupenství, který má teplotu minus 78°C a používá se v laboratořích k uchovávání biologického materiálu. Několikrát se nám ho letos podařilo získat jako sponzorský dárek od Přírodovědecké fakulty UP.

Suchý led v hodinách chemie v 8.B

Chemické pokusy při školní akademii

Chemický seminář olympioniků na exkurzi PíF UP Olomouc – masožravé kytky ve sklenicích

Chemie

Pro někoho nejhorší a pro někoho, jako jsem například já, nejoblíbenější předmět. Když jsem se o prázdninách před osmou třídou bavil s ostatními, každému jsem říkal, že z ní mám strach. Bátl jsem se o svůj prospěch, jestli mě bude bavit a jestli jí vůbec pochopím a zapamatuji si všechny ty vzorečky.

Když jsem ale v osmé třídě poprvé přišel do hodiny chemie, srdečně nás přivítala paní učitelka, Silvie Svobodová, která v naší třídě vyvolala zájem o chemii. S každou přicházející hodinou jsem se těšil víc a víc, až zase budu objevovat nové věci ve světě chemie.

V letošním roce jsem se účastnil tří chemických soutěží: Chemická olympiáda, Hledáme nejlepšího Mladého chemika České republiky a Nebojte se chemie! (Video soutěž). V první, tedy Chemické olympiádě, jsem se dostal do okresního kola, v Nejlepším chemikovi dokonce až do celorepublikového finále, kde mezi sebou soutěžilo 27 „nej-chemiků“. Školního kola této soutěže se letos účastnilo 5 000 žáků 9. tříd základních škola. Tohohle bych ale nedosáhl, kdyby při mně celé dva roky nestála paní učitelka Svobodová, která do mne lila informace jako „trychtýřem“ (nebo filtrační nálevkou?!)

Chemie je úžasný předmět, který s sebou nese náročnost, krásu a inteligenci. Tyto věci se pohromadě jen tak nevidí. U chemie je to ale samozřejmost.

Po dvou letech jsem se toho opravdu hodně dozvěděl a teď se těším, až budu ve studiu chemie pokračovat.

Takže bych Vám tímto chtěl říct, abyste se chemie nebáli a s chutí se do ní vrhli!

Dan Paloušek, 9.B

Praktická část celorepublikového kola soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika České republiky - 30. května 2013, laboratoř Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice

NIQES

Národní systém
inspekčního hodnocení
vzdělávací soustavy

Druhá celoplošná generální zkouška ověřování výsledků žáků na úrovni 5. a 9. ročníku základní školy probíhala na naší škole od 13. 5. do 7. 6. 2013. Jak bylo a je opakovaně zdůrazňováno, cílem testování v projektu NIQES rozhodně není srovnávat žáky, třídy nebo školy, základním úkolem je poskytnout informaci o tom, nakolik každý jednotlivý žák plní požadavky minimálního standardu osvojených znalostí a dovedností.

Testování se zúčastnila drtivá většina žáků pátého a devátého ročníku, protože však testování probíhalo ve třech předmětech (angličtina, čeština, matematika) a žáci každé třídy absolvovali vždy pouze jeden test denně, abychom jim poskytli možnost podat co nejlepší výkon, ne všichni absolvovali všechny tři testy. Do testování byly tentokrát zapojeny všechny školy v České republice, stále se však jednalo pouze o zkoušku, především pak z pohledu technologického a logistického. Veškeré testování probíhá on-line na počítačích, takže pro školu je samotná organizace poměrně náročná, testování samotné letos probíhalo bez větších problémů.

Každý test začínal skupinou úloh základní úrovně – v testech různých předmětů byla tato úvodní skupina úloh různě velká. Podle toho, jak v nich žák uspěl, se mu zbytek testu naplnil buď opět úlohami základní úrovně (pokud neměl alespoň 67 % úloh v úvodní části testu správně), nebo úlohami vyšší úrovně. Pokud žák řešil úlohy ze základní a následně vyšší úrovně obtížnosti, byla každá část testu vyhodnocena zvlášť. Drtivá většina našich žáků měla v druhé části testu přiřazeny úlohy vyšší úrovně obtížnosti, to znamená, že v základní úrovni uspěli velice dobře. Každý žák měl své vlastní přihlašovací údaje, okamžitě po skončení testu se dozvěděl svou úspěšnost a o něco později si každý mohl – i z domu, případně společně s rodiči – zkontrolovat detailní výsledky. Škola obdržela komplexní výsledky na konci měsíce června. Je však třeba zdůraznit, že všechna porovnání jsou pouze orientační. V některých předmětech neobsahovala úvodní společná část úplný výběr úloh reprezentující minimální standard v celé jeho šíři a statistická odchylka výsledku je značná. Testy obsahovaly jen malou část toho, oč běžné výuka jednotlivých předmětů usiluje.

Velmi rozdílný byl přístup samotných žáků k testování. Zatímco ti mladší se snažili více, devátáci, kteří v době testování již byli všichni přijati k dalšímu studiu na středních školách či učebních oborech, byli v přístupu mnohem laxnější, a někteří z nich ani nechtěli své výsledky znát. Přesto byly dosažené výsledky velmi dobré a můžeme říct, že požadované minimální standardy v testovaných předmětech naši žáci bez problémů plní. Jaká bude budoucnost tohoto celostátního testování, zda v letošním školním roce opět proběhne, zda bude jeho podoba stejná jako letos či zda bude rozšířeno i na další předměty, to se zatím neví. MŠMT a ČŠI budou po důkladném vyhodnocení výsledků této celoplošné zkoušky školy i veřejnost informovat v nejbližších týdnech.

Ludmila Balíková

TIME OUT ROOM (TOR)

Projekt TOR probíhá na naší škole již od roku 2008/2009, ve školním roce 2012/2013 tedy pátým rokem. Mezi vyučujícími i žáky je projekt TOR hodnocen kladně, neboť pomáhá udržet dobrou pracovní atmosféru ve vyučování.

V případě, že žák narušuje práva ostatních žáků nebo není schopen zachovávat povinnosti, má učitel možnost zajistit tomuto žákovi, který porušuje školní řád, výchovný individuální pohovor (VIP) s jiným pedagogem (popř. školním psychologem nebo speciálním pedagogem) v místnosti tomu určené. Nejčastějším důvodem k odeslání žáka do TORu bylo opakované vyrušování žáka, nerespektování příkazů učitele, nevhodné chování k vyučujícímu. Výchovný individuální pohovor je určen pro žáky 4. - 9. ročníku v době 8.00 – 13.30. Přehled vykonaných pohovorů dle měsíců:

Měsíc	I. stupeň	II. stupeň	Celkem
září	0	7	7
říjen	2	19	21
listopad	3	12	15
prosinec	1	18	19
leden	2	11	13
únor	2	21	23
březen	0	14	14
duben	8	21	29
květen	10	30	40
červen	1	14	15

Ve školním roce 2012/2013 proběhlo celkem 195 pohovorů (I.pol. 74, II. pol. 121). Ve srovnání s předcházejícími roky je patrný nárůst počtu pohovorů především v druhém pololetí. Největší počet návštěv měla třída 7.C (36), 8.A (24), 7.A (15), 9.A (15). Neobvyklý je i velký počet návštěv žáků I. stupně – především 5.C (12). Žádný žák v TORu nebyl ze tříd 4.B, 5.D, 7.B, 8.B. Nejvíce návštěv TORu proběhlo během roku ve třetí a čtvrté vyučovací hodině (po 40), nejméně v první (8) a šesté vyučovací hodině (18).

Rodiče byli vždy o návštěvě žáka informováni nejčastěji prostřednictvím žákovské knížky.

Mgr. Marie Egerová

Já rád hraju, ty rád hraješ, on rád hraje...

„Hele a kdy konečně budeme už něco hrát!“ dostala jsem hned při prvním setkání otázku od jednoho malého divadelníka. Malý rozumbrada pokračoval ve svém průvalu nespokojenosti dál a dál. Nestačila jsem se divit jaké velké činy od našeho dramafáčka očekává. Nejraději by už vystoupil na pomyslná prkna a zahrál dvouhodinové akční drama pro náročného diváka. Vysvětlila jsem mu, že naprosto všechno chce mít svůj čas.

Postupem týdnů jsme se otkrávali, zjišťovali, co dovedeme. Po několika zkouškách námi vybrané a upravené pohádky se věta mého prvňáčka změnila: „To je ale makačka!“ Spousta nových herců se nestačila divit, kolik úsilí jedna pohádka obnáší. Staří mazáci (kroužek navštěvující druhý rok) jim dodávali povzbuzení, že se jejich snaha vyplatí.

„Kdy už konečně budeme hrát!“ dostala jsem opětovně otázku na konci března. Věděla jsem, že nyní stačí dotáhnout jen pár drobností, a proto jsem odpověděla brzy. Ostatně Popelce stačilo jen ztratit střevíček. „A kde je podium?“ položil mu rozladěně otázku princ a našťavaně se rozhlížel po místnosti, kde jsme měli soustředění. Pracně jsem mu vysvětlovala, že ne všechno je možné jako v televizi či v amerických školách. (V duchu jsem se přenesla o pár měsíců zpět, kde jsem vedla podobný rozhovor s nejstaršími, kteří po mně žádali téměř nemožné). Když se na jednou ozval jiný malý herec:

„Co řešíš? Já rád hraju, ty rád hraješ, on rád hraje a je snad jedno kde!“ Ostatní se k němu hned přidali a nakonec i princ přikývl, že vlastně mají pravdu. Hrajeme pohádku, protože nás baví. I když nás trochu zmohla chvilkami tréma, tak naše všechna vystoupení stála za to.

Tento rok jsme kromě rodičů a spolužáků potěšili našim uměním i starší občany v Domě seniorů. Pochvala od lidí, kteří ještě před vystoupením byli jen neznámí spoluobčané a kteří si nás druhý den zastavovali na ulici, nás hřeje jistě i dnes. Hraní pohádek přináší sebou pohlazení na duši, možná i chvilkové zviditelnění, ale především radost... protože my hrajeme rádi...

Dramatický kroužek očima Nikol

O čem je?

Pondělní hra Dva tovaryši byla o tom, že se lidem nevyplatí být lakomý. V kroužku nás učí různé věci, zvlášť když hrajeme nějakou roli. Já jsem třeba hrála roli čerta. Do dramafáku chodí různé děti i pubertáci. Chodí tam třeba i Nikol Gurníková. Dramatický kroužek je o vyjádření svých emocí neboli pocítu. Naučila jsem se tam ovládat svůj všudypřítomný smích.

Jak se role učíme?

Jaké role hrajeme, vybírá naše učitelka. Učit se nějaké role je pro někoho těžké i lehké, ale taky záleží na tom, jakou roli hrajete. Záleží, jaký jste typ člověka, přísný, vtipný, citlivý atd. Když jsem se dívala, jak hrají jiní, všimla jsem si, že někteří to umí a někteří zase tak moc ne. Ale to vůbec nevadí. Od toho jsme tu, abychom se naučili, jak se vyjádřit. ?

Nikol Gurníková 6.C

Poznámka režiséra: Jestli se v září setkáme, tak někteří z vás sami posoudí, jak Nikol a její kamarádi své role zvládli...

FOTBAL

Sigma U 14 vyhrála turnaj Magic Cup

Výtečně si vedli starší žáci Sigmy r. 1999 na silně obsazeném 1. ročníku turnaje O pohár divoké Vltavy - Magic Cup Šumava. Na čtyřdenním klání, kterého se zúčastnilo osm týmů ze čtyř zemí, nepoznali porážku a po zásluze zvítězili.

Samotný turnaj se hrál ve dvou městech u Lipenské přehrady, kterými byla Horní Planá pro skupinu „B“ a Loučovice pro sk. „A“. Byl výborně organizován a je jen škoda, že téměř celý turnaj provázela nepřízeň počasí.

V „áčku“ hráli Dynamo Č. Budějovice, Slovan Bratislava, Viktoria Plzeň a ruský Sinara Jekatěrinburg. Skupinu „B“ tvořili Slavia Praha, Sigma Olomouc, 1. FK Příbram a kanadský Cobras Ottawa. Hrál se 2x 35 min. přičemž první dva týmy postupovaly do semifinále, mužstva na 3. a 4. místě pak hrála o 5. až 8. místo. Po bojích ve skupinách postoupily do semifinále mužstva Sigmy, Slavie, Slovanu a Plzně.

Výsledky Sigmy:

SK Sigma - Ottawa 1:1

SK Sigma - SK Slavia 2:1

SK Sigma - 1. FK Příbram 4:0

Semifinále

SK Sigma - Viktoria Plzeň 3:0

Finále

SK Sigma - SK Slavia 1:0

Při závěrečném slavnostním vyhlášení výsledků předával poháry a medaile bývalý reprezentant ČR Karel Poborský, se individuálního ocenění dočkal i olomoucký Denis Gröger, který byl vyhlášen nejlepším brankářem turnaje.

Sigma reprezentovali: Gröger, Zatloukal, Galus, Chytil, Neuer, Sivoň, Hrabálek, Zmrzlý, Polanský, Obdržálek, Kamas, Zifčák, Al Kuhaly, Smítal, Stoklasa, Jankovič, Matoušek. Trenéři Pavel Tököly, Petr Jureček, Jan Tetera.

Konečné pořadí:

1. SK Sigma Olomouc

2. SK Slavia Praha

3. FC Viktoria Plzeň

4. SK Slovan Bratislava

5. SK Dynamo Č. Budějovice

6. 1. FK Příbram

7. FC Cobras Ottawa

8. Sinara Jekatěrinburg

SK Sigma U 12 třetí v Želatovicích

Tým SK Sigma Olomouc U 12 startoval na turnaji v Želatovicích. Na Memoriálu L. Němce a V. Zbořila obsadila dvanáctka třetí místo.

Výsledky:

SK Sigma Olomouc – Teplice 3:2. Branky: Bývalec, Macháček, Zvěďělík.

SK Sigma Olomouc – Prostějov 2:2. Branky: Zedníček, Macháček.

SK Sigma Olomouc – Dukla Praha 3:1. Branky: Škrabal, Bývalec, Zedníček.

SK Sigma Olomouc – Tábor 5:1. Branky: Zedníček 2, Macháček, Zvěďělík, Škrabal.

SK Sigma Olomouc – Admira Praha 2:1. Branky: Koniček, Zedníček.

SK Sigma Olomouc – Sparta Praha 2:8. Branky: Bývalec, Zedníček.

SK Sigma Olomouc – Teplice 2:0. Branky: Zedníček 2.

SK Sigma Olomouc – Slavia Praha 1:2 na pen. Branka: Zedníček.

Konečné pořadí

1. SK Slavia Praha, 2. AC Sparta Praha, 3. SK Sigma Olomouc, 4. FK Teplice, 5. 1. FC Viktorie Přerov, 6. FC Zbrojovka Brno, 7. FK Admira Praha, 8. FA Meteor Tábor, 9. 1. SK Prostějov, 10. MŠK Fomat Martin, 11. FC Fastav Zlín, 12. 1. FC Slovácko, 13. Bohemians 1905, 14. FK Dukla Banská Bystrica, 15. FK Dukla Praha, 16. FC Želatovice.

Horní řada zleva: Koniček Filip, Andryšek Ondřej, Trefil Jakub, Macháček Tomáš, Bývalec Petr, Horák Jiří, Zedníček Martin, Zvěďělík František.

Prostřední řada zleva: Görlisch Oliver, Dokoupil Lukáš, Kirschbaum Marek, Fencel Jiří, Škrabal Michal. **Dolní řada zleva:** Čtvrtlík Marek, Bašný Vojtěch

U15 a U13 v Arnhemu

Letošní poznávání fotbalové Evropy zavedlo mladší a starší žáky Sigmy ročníků narození 2000 a 1998 do nizozemského Arnhemu, kde působí na hostování odchovanec Sigmy a hráč Chelsea Londýn Tomáš Kalas. Na cestu jsme se vydali autobusem se zkušenou dvojicí řidičů ve čtvrtek 28.2 ve 23.00. Po dlouhé cestě, kdy se všichni chlapci vystřídalí se spánkem buď v uličce mezi sedadly nebo na rameni svého souseda, jsme v poledne dorazili k místu ubytování, kde nás čekal Tomáš se vstupenkami na večerní utkání ligy mezi Vitesse Arnhem a FC Utrecht. Prvním zážitkem tak byl stadion domácího týmu pro téměř 29 000 diváků se zataženou střechou a příjemnými 16 °C – no, kdo by nechočil v únoru na fotbal za těchto podmínek. V utkání jsme viděli rychlý moderní fotbal s přesnými přihrávkami, vysokou zodpovědností a technickou úrovní všech hráčů na všech postech.

V sobotu nás čekal první trénink v tréninkovém centru Vitesse Arnhem. Poprvé v novém roce jsme si zatrénovali na přírodní trávě a trochu závistivě se dívali na zbývajících sedm hřišť a týden starou, nově otevřenou budovu s prostornými šatnami, učebnami, posilovnou, regenerační linkou, zázemím pro trenéry a společné stravování. Odpoledne jsme společně s Tomášem strávili na bowlingu a nutno podotknout, že dvouhodinové házení vzalo sílu snad jen trenérům. Večer se nesl ve znamení turnaje v airsoft hokeji, stolního fotbalu a kulečnicku.

Nedělní dopoledne pro kluky opět začalo tréninkem a odpolední návštěvou místní ZOO, která předčila všechna očekávání. Kryté pavilony tropického lesa, pouště nebo podmořského světa byly dalším ze zážitků, které jsme si společně odvezli.

Následující den nás čekala první konfrontace s holandskou fotbalovou školou – domácím Vitesse Arnhem. Ještě před tím jsme však po vydatné snídani navštívili trénink A-týmu, kde na konci čekala kluky nejenom autogramy a focení, ale i povídání s dalším „českým“ hráčem, bývalým útočníkem sparty Bony Wilfriedem, který aktuálně vede tabulku střelců nizozemské ligy. Odpolední utkání se hrálo za příjemného slunného počasí. Mladší žáci zvítězili 1:0 a starší se rozešli bez branek 0:0.

U15 Vitesse Arnhem - U15 Sigma Olomouc 0:0

Již od prvních minut byla patrná obrovská chuť a nasazení olomouckých hráčů do utkání. Domácí dominovali v technických činnostech s míčem, hosté zase v důrazu a fyzických předpokladech. Výsledkem byl velmi vyrovnaný duel, který po několika šancích na obou stranách skončil bezbrankovou - přesto spravedlivou - remízou.

U13 Vitesse Arnhem – U13 SK Sigma Olomouc 0:1 (0:0)

Branka: Zlatohlávek

Od začátku utkání bylo vidět, že kluci se chtějí předvést a ukázat, že i v Česku a hlavně Sigma fotbal hrát umí. Soupeře jsme během prvního poločasu pustili k jediné nebezpečnější střele. Sami jsme přitom ovládali hru a jediným trápením tak bylo slabé zakončení. Střeleckou smůlu jsme prolomili až deset minut před koncem, kdy se po kolmé přihrávce prosadil individuálně Zlatohlávek a střelou pod břevno nedal brankáři šanci.

Úterní den jsme začali prohlídkou stadionu Gelredome, kde hraje své zápasy domácí Arnhem. Po seznámení se s klubovou historií a prohlídce dresů, fotek a trofejí ze všech kategorií nás už průvodci zavedli do samotných útrob stadionu, kde jsme viděli nejenom šatny hráčů, VIP prostory, ale dozvěděli jsme se i to, jakým způsobem funguje mechanismus zavírání střechy stadionu nebo proč je zde nainstalován pojízdný trávník, který se vysouvá mimo stadion pro rychlejší regeneraci a růst. Odpoledne nás čekal druhý zápas a i papírově nejsilnější soupeř PSV Eindhoven. Před utkáním jsme ještě stihli navštívit fanshop na stadionu PSV a čistou náhodou i rychlé nakouknutí na stadion. Odpolední utkání se vydařila oběma týmům. Borci ze Sigmy se mohou radovat z cenného skalpu. Mladší žáci zvítězili 3:2 a starší 4:2.

U15 PSV Eindhoven - U15 Sigma Olomouc 2:4 (0:3)

Do utkání se zvukovým soupeřem a poprvé pro hosty hrané na přírodní trávě lépe vstoupili hráči Sigmy. Dobrá organizace hry, rychlé kombinace a přímochař Hanáček brzy přinesly úvodní branku. Rezek se prohlašoval do vymezovaného území domácích, kde byl doslova sestřelen k zemi. Následně nařízenou penaltu bezproblémově proměnil 0:1. O chvíli později se po rychlé kombinační akci prosadil Blahůšek 0:2. Třetí branku přidal po chytrém přehození brankáře Brázdil. Poločas tak vyzněl vcelku jednoznačně pro hosty, technicky skvěle vybavení hráči PSV se za první poločas k žádné vážnější šanci nedostali. To se ovšem nedá říct o poločas druhém. Domácí sice ve stejné sestavě, ale jakoby výměnou svým přístupem a nasazením se již více tlačili před branku hostující Sigmy. Výsledkem byla snižující branka na 1:3. Mladí Hanáček však neponechal nic náhodě a po hodině hry zvýšil z penalty Jatim, po faulu na Mužátku, na 1:4. Hostující obrana se však k závěru nevyvarovala chyby v rozehrávce za což byla následně potrestána brankou na konečných 2:4.

U13 PSV Eindhoven – U13 SK Sigma Olomouc 2:3 (0:2)

Branky: Zlatohlávek, Darmovzal, Wencil

V utkání s PSV jsme poprvé poznali kouzlo holandského fotbalu. Po rozehrání a první ztrátě jsme dostali zpět míč na kopačky až po 5 minutách. Celých 15 minut nám trvalo než jsme se vyrovnali s přesnou, technickou a rychlou hrou domácích. Hra se převážně odehrávala na naší obranné polovině a do protiútoků jsme se dostávali jen po ojedinělých záváhaní soupeře. První naší velkou šanci zahodil Zlatohlávek když z malého vápně přestřelil. Svoji chybu však napravil o pár vteřin později a po nedorozumění domácí obrany přesnou

střelou otevřel skóre. Po několika minutách vystihl nepřesnou rozehrávku Darmovzal a podél brankáře upravil poločasový výsledek na 2:0 pro Sigmu. Ve druhé půli přišel očekávaný nápor domácích, který snížil po přímém kopu z 25 metrů. Laciná branka však odpor Sigmě nezlomila a po chybě brankáře přidal Wencel třetí gól. Snížení z pokutového kopu po ruce Vybírala a závěrečný tlak Sigmáci ustáli a mohli se radovat z druhého vítězství.

Poslední den a poslední zbytky sil se nachystaly na utkání s nedalekým a obrovským rivalem Arnhemu týmem NEC Nijmegen. U15 podlehl výborně hrajícímu soupeři 0:3 a U13 se podařilo v heroickém výkonu udržet vítěznou šňůru a zvítězit 1:0.

U15 NEC Nijmegen – U15 Sigma Olomouc

Na olomouckých hráčích, ve třetím těžkém utkání v pořadí 3 dní, byla patrná velká únava. Tomu odpovídal i jejich předvedený výkon. Domácí vynikaly ve středu hřiště a v ofenzivních činnostech. Směrem dozadu je za první poločas Sigmáci téměř neprovedli. Výsledkem vysokého tempa Nijmegenu pramenila spousta nepřesností u hostů a dvou obdržných branek po vlastních chybách. Druhý poločas hanáci srovnali více krok, ale přesto obdrželi ještě další branku a žádnou nepřidali a tak se v závěrečném utkání na půdě Nizozemí prezentovali prohrou 3:0.

U13 NEC Nijmegen – U13 SK Sigma Olomouc 0:1 (0:1)

Branky: Zlatohlávek

Vstup do třetího zápasu ve třech dnech se proti nejméně známému soupeři povedl přímo famózně z rozehrávky po dvou kolmých přihrávkách přišel centrováný míč, který našel v šestnáctce nekrytého Zlatohlávka a po čtyřech vteřinách Sigma vedla 1:0. To bylo, ale na dlouhou dobu vše. Domácí tým se okamžitě probral a začal roztáčet kolotoč přihrávek a nápaditých a nečekaných kombinací, které však díky poctivé a pozorné obranné hře sigmy končili před naší šestnáctkou. Z naší strany však dostávali soupeře na „koně“ velké nepřesnosti a nedorozumění mezi hráči v jednoduchých kombinacích. Snad nejvíce během tohoto zápasu jsme si vyzkoušeli jak je důležitá rychlá a přesná práce s míčem. Nejenom, že soupeř byl technicky na velmi vysoké úrovni, ale přidal i něco s čím jsme se v předchozích utkáních nesetkali a to důraz a agresivitu v osobních soubojích. Druhý poločas proti nám nastoupila druhá jedenáctka. I přes místy drtivý tlak jsme se však dokázali dostávat do šancí. Kluci si sáhli na dno a utkání odevzdali vše, škoda že takových utkání neabsolvujeme víc. Kluci sami sobě dokázali, že při 100 % odvedeném výkonu mohou porazit každého.

Zpáteční cesta pak probíhala v podobném duchu jako před 6 dny a snad až na chvilkové přehřívání zadních částí autobusu nebo nechtěnému znečištění kamarádových tepláků vydatné natrávenou svačinou, proběhlo vše, jak mělo. Všichni jsme se vrátili v pořádku v brzkých ranních hodinách k ZŠ Heyrovského. A protože nikdo nevyužil možnosti usednout hned do školních lavic, vydali jsme se všichni na zasloužený odpočinek do svých domovů.

Závěrem chci poděkovat řidičům, kteří s námi najezdili téměř 2500 km. Veliké díky patří trenérovi Maňkovi za organizaci a zejména Tomáši Kalasovi za velikou ochotu a pomoc při zařizování ubytování, lístků k utkání, prohlídce stadionu, druhých večerů, utkání. I organizaci volnočasových aktivit. Tome, všichni ti přejeme mnoho štěstí a sportovních úspěchů na klubové i reprezentační úrovni. Za rok na shledanou / voor het jaar afscheid ?.

David Čech, Martin Neoral

VOLÁ TAPÍR, TŘÍDTE PAPÍR!

Naše škola se zapojila do 5.ročníku školní soutěže ve sběru tříděného papíru, kterou společně pořádají SmOI, TSMO a Sluňákov.

Soutěž probíhala ve dvou etapách (podzimní, jarní). Celkem jsme nasbírali 51 206 kg, což nám vyneslo 5.místo. Soutěže se zúčastnilo 26 škol a sebralo se 258 tun papíru.

1.místo **Základní škola a Mateřská škola Olomouc – Nemilany, Raisova 1**

5. místo **Základní škola Olomouc, Heyrovského 33**

Nejlepší třída **2. A, Základní škola Olomouc, Heyrovského 33**

Nejlepší sběrači **1. místo Matěj Punčochář, Základní škola**

Mateřská škola, Demlova 1

2. místo **Barbora Příkrýlová, (8.E),**

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33

Slavnostní převzetí cen proběhlo dne 1.května na Ekojarmarku na Horním náměstí. Třída 2.A si vysoutěžila trička a sběrné tašky na třídění odpadu pro domácnost. **Barbora Příkrýlová** vyhrála fotoaparát.

Vyhodnocení výsledků sběru na naší škole proběhlo v rámci oslav Dne dětí 3.června. Den nazvaný „**ZA POKLÁDEM VELKÉHO TAPÍRA**“ byl věnován sportu a environmentální výchově. Žáci byli rozděleni do skupin a se svou třídou plnili úkoly u 11 stanovišť (**Navigace, Tah na bránu, Správná trefa, Tajemství přírody, Doktor Bolíto, Trakařová štafeta, Ve městě, Opičí dráha, U popelnice, Puzzle, Jako**). Každá skupina získala splněním úkolu klíč k tajence. V cíli se všem podařilo získat vytoužený poklad.

Na závěr proběhlo i vyhodnocení nejlepších sběračů naší školy a nejlepších tříd ve sběru papíru. Výsledky najdete na stránkách naší školy, **projekt školy**. Jednotlivci získali věcné ceny, třídy poukaz na dort nebo roládou.

Už se opět těšíme na 6.ročník. „Sbírejte papír“, volá Tapír.

M. Lipowski

Environmentální výchova

Žáci naší školy jsou zapojeni do Environmentální výchovy. Téměř každý ročník byl zapojen do programu Environmentální výchovy. Žáci se v programu dozvěděli, jak chránit přírodu, šetřit životní prostředí, o významu lesa, zoologických zahrad, sběru papíru, třídění odpadu a dalších

Nejvíce jsme spolupracovali se Sluňákovem v Horce nad Moravou a Lesy ČR. Sluňákov nabízí celou škálu programů pro děti od I. – II. stup. Náročnost programu je uzpůsobena věku žáků. Programy jsou propracované a dobře promyšlené. Na některých programech jsme byli přímo ve Sluňákově, např. „Chcete mě? Váš odpad“ Nebo lektorky s programem přijdou přímo do školy. V programu „Chcete mě? Váš odpad“ žáci měli napsat co nejvíce odpadu, který můžeme vyprodukovat a kam ho vyhodíme, do které popelnice patří. Žáci měli vymyslet, jestli by se dal odpad ještě nějak využít. Sluňákov uspořádá pro žáky 3. ročníků projektový den, Den Země – Cesta chleba. Tento den se žáci dozvěděli co všechno je zapotřebí udělat než si kousnou do chleba nebo rohlíku. Dále žáci 5. ročníků byli na tříděče odpadů, kde žáci viděli, jak se odpad třídí na živo.

Ze Sluňákova jsme měli půjčenou „krabici“ na výrobu papíru. Výrobu papíru si vyzkoušeli žáci 6 ročníků. Zde žáci vyzkoušeli co je potřeba k výrobě recyklovaného papíru. Natrhali noviny na malé kousky, které rozmočili je ve vodě, dali je do mixéru a rozmixovali na kaši. Kaši kelímkem nabrali na sítku a houbou vysáli vodu. Nakonec hotový papír přezehlili a nechali doschnout. Papír mohli zdobit nastrohanými voskovkami.

Spolupráce s Lesy byla pro žáky opět přínosná. Do školy přijel přímo lesní technik a dětem ukázal kožichy různých živočichů. Přivezl i různé rohy a parohy lesních zvířat. Žáci si vše mohli osahat. Na interaktivní tabuli žákům lesní živočichy i ukázal, řekl, jak živočichové v lese žijí. Přednáška byla pro žáky 4. a 7. ročníků. Lesní technik vzal do lesa v Radkovic žáky 5. ročníků, kde žáci zopakovali znalosti z přírodovědy, naučili se i nové věci. Viděli na vlastní oči, co znali jen teoreticky.

Snažíme se environmentální výchovu dělat pro žáky, tak aby je bavila. Ale také, aby si z ní něco vzali do života. Hlavně se tak i snažili chovat. Proto se snažíme žákům environmentální výchovu zařadit od první třídy. I návštěva Zoo je pro děti přínosem, vidí zde zvířata, která se ve volné přírodě třeba již nevyskytují.

Mgr. Jitka Podivinská, koordinátorka EVVO

Hodnocení atletických sportovních tříd ZŠ Heyrovského ve školním roce 2012-2013

Během školního roku se žáci atletických sportovních tříd účastní několika sportovních soustředění a hlavně soutěží družstev a jednotlivců. K nejprestižnějším závodům patří Mistrovství ČR staršího žactva, Pohár rozhlasu základních škol a především soutěže družstev atletických oddílů, kde žáci sportovních tříd tvoří většinu základny.

STARŠÍ ŽÁKYNĚ VYBOJOVALY ZLATO

Skvěle dopadl závěr sezóny pro olomoucké atlety.

V sobotu 6.10.2012 se v Olomouci konalo Mistrovství ČR družstev staršího žactva. Po roce se na MČR probojovala obě olomoucká družstva. Starší žákyně si nakonec po velkém boji odvezly zlaté medaile. Starší žáci skončili na celkovém 8. místě.

Družstvo starších žákyň se opíralo o současné i bývalé žákyně ZŠ Heyrovského v čele s vynikajícími atletkami Bárou Zatloukalovou a Natálií Durčákovou. Na domácí půdě nenechaly nikoho na pochybách, že titul Mistr ČR zůstane doma v Olomouci. Po úžasném souboji v závěru závodu nasbíralo olomoucké družstvo 191 bodů a právem převzalo zlaté medaile. **Natalie Durčáková** nasbírala celkem 22 bodů a **Bára Zatloukalová** 20 bodů. Mezi staršími žáky nasbíral nejvíce bodů Adam Röder (22 b.).

MEDAILOVÝ ADAM RÖDER

Mezi vycházející atletické hvězdy bezesporu patří odchovanec atletických sportovních tříd ZŠ Heyrovského **Adam Röder**. Ve školním roce 2012-2013 patřil k oporám oddílových i školních družstev a zaznamenal také řadu individuálních úspěchů. Na podzim 2012 se podílel na postupu družstva starších žáků na Mistrovství ČR družstev.

V termínu 2.-3. března 2013 se zúčastnil halového Mistrovství ČR staršího žactva. V dramatickém finálovém běhu na 60 m zvítězil o pouhé tisícinu sekundy a časem 7.25 si zajistil titul halový Mistr ČR. V jablonecké hale pak nastoupil ještě ve dvou disciplínách. Ve skoku dalekém a v běhu na 150 m obsadil 4. místo.

Vrcholem letní sezóny byly Hry VI. Letní Olympiády dětí a mládeže. Adam ve své parádní disciplíně 60 m procházel hladce kvalifikačními běhy až do finále. V jednom z rozběhů si dokonce zlepšil svůj osobní rekord na 7.19 s. Ve finále pak nedal soupeřům šanci a na zlinském náměstí převzal zlatou olympijskou medaili. Ve skoku dalekém dlouho vedl výkonem z prvního pokusu 634 cm. V posledních pokusech ho bohužel překonal jeden ze závodníků o 5 centimetrů a Adam bral nakonec stříbrnou medaili. Sbírku olympijských medailí si zkompletoval 3. místem ve štafetě na 4x60 m ve složení Orálek, Mikuláček, Mališka, Röder.

MČR ŽACTVA V JABLONCI

V jablonecké hale proběhlo o víkendu 2. - 3. března 2013 Mistrovství ČR žákovských kategorií. Hned první den nám přinesl zlatou medaili. V neděli pak vypojovala štafeta starších žáků stříbro.

První den šampionátu se do finále na 60 m probojoval **Adam Röder**. Ten se radoval z těsného vítězství a časem 7.25 s jen o tisícinu porazil Adama Fojcika z TJ Jákla Karviná. O konečném pořadí dlouho rozhodovala cílová kamera. V rozbězích na 60 m se představili ještě další olomoučtí závodníci. Petr Česnek časem 7.76 s a **Dominik Orálek** výkonem 7.69 s však nepostoupili do meziběhů. Petr Česnek závodil ještě v rozbězích na 60 m překážek. I když si vylepšil své osobní maximum

na 8.98 s, na postup do finále to nestačilo.

Ve skoku dalekém žáků se snažil vybojovat jednu z medailí Adam Röder. Ze šesti pokusů měl však měřené pouze dva a nejdelší z nich 5.90 cm stačil jen na 4. místo. Adam si pak chtěl zlepšit náladu ve finále na 150 m. Nakonec z toho bylo také jen 4. místo výkonem 18.35 s.

Ve skoku vysokém jsme měli hned tři závodníky. Nejlepší z nich Petr Česnek obsadil výkonem 173 cm 10. místo (nutno podotknout, že 173 cm naskákali závodníci od 4. po 10. místo a o celkovém umístění rozhodoval počet nezdářených pokusů). Filip Samuel se zastavil na výšce 165 cm, což bylo celkové 12. místo. **Samuel Emereoha** skočil 160 cm a obsadil 15. místo.

Celkovou náladu v olomouckém táboře pak vylepšila štafeta žáků na 3x300 m. Ta si ve složení **Orálek, Emereoha a Röder** doběhla pro stříbrnou medaili časem 2:00.50 min.

ZLATÝ HAVÍŘOVSKÝ ATLETICKÝ ČTYŘBOJ

V termínu 22. - 23. 3. 2012 se v Havířově konal atletický čtyřboj. Každoročně se těchto závodů účastní žáci sportovních tříd ZŠ Heyrovského a v letošním roce se podařilo olomouckému družstvu zvítězit. Závodí 2 členná družstva v disciplínách sprint na 50m, skok daleký, vrh koulí a skok vysoký.

Za starší žáky startoval **Adam Röder**, který získal 2120 bodů obsadil celkové 2. místo.

Druhým olomouckým závodníkem byl **Samuel Emereoha**, který se umístil na celkovém 6. místě součtem 1966 bodů. Ze starších žákyň byla nejlepší **Veronika Jašíková** s 1797 body. **Alena Krčková** přispěla družstvu 1442 body. V mladších žácích obsadil celkové 3. místo **Jan Nastoupil** získal 1818 bodů. Hned za ním skončil jeho oddílový kolega Jaroslav Vychodil s 1801 body. Za mladší žákyně pak suverénně zvítězila **Míša Gieselová** s 1960 body a družstvu pomohla **Olivia Dluhá-Smith** s 1448 body.

Celkově tak olomoucké družstvo nasbíralo 14 352 bodů a o více než 700 bodů porazilo konkurenci z Opavy.

OVOV

V letošním roce se opět konal závod OVOV (Odnak všestrannosti olympijských vítězů). Jedná se o závody školních družstev, které tvoří 4 žáci a 4 žákyně. Do republikového finále, které se uskuteční 13. - 14. 9. 2013 v Praze, se probojovalo také družstvo ZŠ Heyrovského. Závodit se bude v disciplínách 60 m, skok do dálky, hod míčkem 150 g, 1000 m, plavání 2 minuty volným způsobem, skákání přes švihadlo 2 minuty, dribling s míčem mezi dvěma metami, hod 2kg medicinbalem obouruč přes hlavu vzad, trojskok skokem z místa, shyby na šikmé lavičce 2 minuty, kliky 2 minuty, leh-sedy 2 minuty.

David Uhlř
vedoucí trenér SpS ST

Libor Kalas
trenér SpS ST

Jana Trnečková
trenér SpS ST

Sociální klima školní třídy

Sociální klima školní třídy zahrnuje různé sociálně-psychologické jevy (interakce, komunikace, jejich subjektivní i sdílené vnímání a hodnocení), které jsou dlouhodobé a které jsou typické pro danou třídu a daného učitele. Sociální klima třídy může být tedy ovlivněno žáky celé třídy, skupinkami žáků v dané třídě, jednotlivými žáky, dále všemi učiteli, vyučujícími v dané třídě a konečně také učiteli jako jednotlivci, svou roli zde hrají také širší sociální jevy jako jsou např. sociální klima školy a sociální klima učitelského sboru.

Zavedením ŠPP na škole se tak podařilo postupně uvést do reality propracovaný systém prevence, kdy nereaguje až na akutní projevy rizikového chování, ale společně se tak snažíme rizikovému chování účelně předcházet.

Mezi každodenní činnosti školního psychologa patří také práce s třídními kolektivy, která je zaměřena na mapování sociálního klimatu školních tříd a intervenci, na budování dobrých a pevných vztahů v třídním kolektivu mezi žáky navzájem, na začlenění a adaptaci nově přichozích žáků, také na smelování a budování důvěry ve vztahu s třídním učitelem. Cílem těchto aktivit tedy není označit některé žáky za „problematické“, ale všichni žáci se tak mohou k situaci ve třídě vyjádřit, mohou mluvit a jednat sami za sebe a učit se tak např. prostřednictvím sociálně psychologických her získat lepší dovednosti ve vzájemné komunikaci, spolupracovat, řešit problémy, budovat empatické citění a zdravé sebevědomí, respektovat potřeby své a ostatních. Současně jde také i o prevenci sociálně nežádoucích jevů. Práce se třídou je zásadní v tom, že si v jejím rámci vytváří ŠPP prostor také pro pozdější – již individuální práci se žáky.

Protože se nám práce se třídami osvědčuje a žáci si zvykli na společné setkávání, považujeme za důležité pro příští školní rok pokračovat i nadále v těchto činnostech a intenzivněji pracovat zejména s kolektivy, kde jsou patrné některé nezdavé vztahy mezi žáky.

PhDr. Ivona Jančíková
školní psycholog

Házené se u nás daří

Házenkáři naší školy mají za sebou další úspěšný rok. Po pravidelném trénování se zúčastňovali jednotlivých turnajů školní ligy, na kterých dosahovali skvělých výsledků. Několikrát si sáhli na metu nejvyšší a tak se z „Heyráckých minizáků“ začali stávat favoriti.

To nás všechny motivovalo i na turnaji v Maďarsku, kde jsme sice na medaile nedosáhli, ale rozhodně jsme se ve velké mezinárodní konkurenci neztratili.

Vyvrcholení sezony a celého školního roku přišlo v červnu. To se na hale UP Olomouc konal již IX. ročník turnaje v miniházené 4+1 „Memorial Jana Kratiny“ (MSC Olomouc). Na tomto turnaji má naše škola pravidelně své zastoupení a ani letos to nebylo jinak a ZŠ Heyrovského zde reprezentovalo 5 družstev.

A reprezentace to byla opravdu skvělá – v nejmladší kategorii vybojovali naši nejmenší házenkáři krásné 3. místo a v kategorii 3. - 4. tříd vybojovalo družstvo čtvrtáků 1. místo.

A protože naši borci prošli celým dvoudenním turnajem bez jediné porážky, získali zároveň titul „Nejlepší tým turnaje“. To byla opravdu ta nejlepší tečka za celoroční práci a hlavně skvělá motivace do další házenkářské sezony, na jejímž začátku právě stojíme.

Jana Kratinová

Předškolák

Pro vybrané děti, které u nás v příštím školním roce nastoupí do první třídy, a jejich rodiče pořádáme na naší škole kurz Předškoláka. Kurz je rozdělen do pěti lekcí a každá z pěti připravených lekcí je zaměřená na určitý druh vnímání a činností. Rodiče tady naučíme, jak můžou se svým dítětem pracovat a jak jej dále rozvíjet k tomu, aby bylo dítě dobře připraveno na úspěšný vstup do první třídy. Kurz je určen pro:

děti po odkladu školní docházky,
děti, u kterých jsme při zápisu do 1. třídy zaznamenali ještě určité nedostatky,
děti, které se špatně přizpůsobují novému prostředí,
rodiče s dětmi, kteří mají jen zájem o absolvování kurzu.

V tomto roce se přihlásilo do kurzu 25 rodičů a průměrně docházelo na lekce 10 dětí s rodiči. S dětmi pracovaly tři paní učitelky a za rodiče „hráli“ také dva tatínky. Většinu úkolů jsme společně zvládli a to, co ještě nebylo úplně dobré, s maminkou děti docvičí ještě během prázdnin. Vždyť maminka už ví, jak na to!

A tohle jsme se letos naučili:

- Jak to udělat, abych správně našel první a poslední hlásku ve slově, které mi říká maminka.
- Jak správně sedět při psaní a jak si chytit tužku, když se mi pořád točí ven.
- Jak se děti ve škole zdraví s paní učitelkou a jak se můžou pozdravit s Pavlínkou.
- Kolik mají ty názvy zvířátek slabik a do kterého vagonku můžou nastoupit.
- A kdo ze zvířátek vláčkem neodjede.
- Kterým směrem létají letadla, kterým se snažím nakreslit dráhu letu a jak prokládá můj fotbalista mezi praporky.
- Usnout s ostatními dětmi na lavici při vyslovení slova s hláskou „R“
- Udělat si papírovou kouli a trefit s ní medvěda lépe než mamka.
- Roztřídit si obrázky hraček a jídla a správně je zařadit podle diktátu do polic.
- Jak je moje maminka bezvadná a pomáhá mi, abych všechno sám zvládl.

Hodně štěstí, kupu jedniček a radost z úspěchu v první třídě Vám přeji
Vaše paní učitelky Veronika Kolářová a Iveta Khovská.

Zpracovala: Mgr. Květuše Korčáková
školní speciální pedagog

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Máme šanci číst, zkoumat a tvořit - Projekt EU peníze školám

Projekt, do kterého se naše škola zapojila v únoru 2011, je ukončen.

Cíle projektu byly postupně naplňovány během tří školních roků, a to jak realizací klíčových aktivit (inovací a individualizací výuky v oblasti čtenářské a informační gramotnosti, cizích jazyků, přírodních věd, matematiky a ICT), tak zlepšením materiálního zázemí pro žáky i pedagogické pracovníky.

Na projektu se aktivně podílelo **14 učitelů v rámci individualizací, 27 učitelů v rámci inovací** a bylo podpořeno celkem **838 žáků**.

Co je to individualizace?

Jedna z nejdůležitějších aktivit projektu. Přínos realizace této aktivity spočívá zejména v možnosti pracovat v hodinách se žáky menších kolektivech – to znamená věnovat se navíc intenzivněji žákům se SVP, slabším nebo mimořádně nadaným. Zájem o výuku a pozornost žáků se touto aktivitou zvýšily, učitel si mohl rychleji ověřit pochopení učiva, popřípadě se k němu vrátit. Žáci nadaní na jazyky se pomocí této aktivity mohli připravovat na mezinárodní zkoušky.

Co je inovace?

Prostřednictvím projektu se podařilo motivovat učitele k inovativním postupům. Učitelé vytvořili databázi inovovaných výukových materiálů, které ověřovali ve výuce. Tyto materiály velmi dobře posloužily a ještě poslouží učitelům k větší názornosti a možnosti ověření učiva. Získané dovednosti a vytvořené materiály budou na naší škole využívány i po ukončení projektu.

Na závěr

Práci a vynaložené úsilí učitelů v tomto projektu si snad lépe představíme v tomto přehledu:

Oblast klíčových aktivit - gramotnost	Počet hodin - individualizace	Počet materiálů - inovace
čtenářská a informační	504	648
cizí jazyky - angličtina	144	288
matematická	216	72
přírodní vědy	288	504
ICT	72	240
CELKEM	1224	1752

Všem zúčastněným patří uznání za jejich vytrvalost a dobrou práci.

Mgr. Anna Příkrýlová, ŽŘ

Dobry start

Také u nás na škole se snažíme využívat metody dobrého startu na úplném počátku školní docházky žáků pomocí zvýšené speciální péče o žáky:

- **Předškolního věku** - ve školním projektu Předškolák, kde se děti spolu se svými rodiči učí, jak se správně naučit novým dovednostem a jak překonávat určité nedostatky v učení.
- **Žáky 1.-2. tříd** - včasným zachycením poruch a nedostatků žáků v učení a pak navazující zvýšenou péčí o žáky realizovanou systematickou prací školního speciálního pedagoga s žáky a učiteli v těchto třídách.
- **U dětí se specifickými poruchami učení** (dyslektici) a na počátku integrace žáka (tělesně, zrakově, sluchově postižení žáci) - realizací podpůrných opatření ve výuce (zohlednění, individuální plán, speciální postupy, práce asistenta pedagoga ve třídě, individuální práce se speciálním pedagogem,...).

Zachycením potíží žáků na samém počátku školní docházky a společnou prací (žák, rodič, učitel a speciální pedagog) na jejich odstranění zvýšíme efektivitu učení v celém období přípravy na budoucí povolání. Žák se naučí překonávat své nedostatky a stává se úspěšnějším ve školních činnostech. Tím se snižuje jeho stres ze školy a zvýší jeho sebevědomí. Pak se lépe zařazuje do kolektivu třídy a nemá potřebu hledat náhradní možnost prosazení se v negativních činnostech a zlepšit se i jeho chování. V dnešní době už tímto postupem péče o žáky prošli všichni kmenoví žáci naší školy. Úspěšnost této časné metody vidíme hlavně v porovnání s nesrovnanými potížemi žáků, kteří k nám přechází z jiných škol. Ve vyšších ročnících však už není tolik prostředků a možností k jejich nápravě, a tak si své nedostatky vlečou s sebou dál až na střední školy.

I v příštím roce bude naše škola nabízet svým žákům nadstandardní péči také proto, že zde pracuje Školní poradenské pracoviště, kde v rámci projektu evropské unie nabízí škole své služby školní speciální pedagog a školní psycholog.

Mgr. Květuše Korčáková
školní speciální pedagog

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Kořistková Lada	ŠD203	ŠD
1.B	Mgr. Rozsivalová Ivana	ŠD204	ŠD
1.C	Mgr. Skácelová Markéta	ŠD208	ŠD
1.D	PaedDr. Bouzková Dana	ŠD207	ŠD
2.A	Mgr. Švestková Dagmar	316	309
2.B	Mgr. Drápalová Jarmila	137	309
2.C	Mgr. Gloserová Barbora	315	309
3.A	Mgr. Lipowski Marie	230	131
3.B RvJ	Mgr. Trávníčková Simona	306	131
3.C	Mgr. Bubela Petr	319	131
4.A	Mgr. Kolářová Veronika	322	309
4.B RvJ	Mgr. Lipovská Hana	321	309
4.C	Mgr. Hlaváčová Ivana	313	309
5.A	Mgr. Drkulová Libuše	327	309
5.B RvJ	Mgr. Krhová Ivetta	215	131
5.C	Mgr. Štrajť Jiří	136	131
5.D FST	Mgr. Svobodová Jana	310	229

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Balíková Ludmila

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Manová Jana	139	141
6.B RvJ	Mgr. Svobodová Silvie	308	307
6.C	Mgr. Dvořák Karel	221	208
6.D RvTv	Mgr. Neoral Martin	211	140
7.A RvTv	Mgr. Konečná Michaela	204	229
7.B RvJ	Mgr. Vaňková Jana	320	330
7.C	Mgr. Faltýnková Ludmila	130	141
7.D RvTv	Mgr. Rubíček Štěpán	210	307
8.A RvTv	Mgr. Nováková Jana	214	141
8.B RvJ	Mgr. Vysloužilová Jiřina	138	142
8.C	Mgr. Krylová Dagmar	220	229
8.D RvTv	Mgr. Čech David	206	140
9.A	Mgr. Doubová Olga	209	208
9.B	Mgr. Dembická Eva	222	207
9.C	Mgr. Hamplová Hana	205	329
9.D	Mgr. Kalina Ondřej	219	208
9.E	Mgr. Zouharová Marcela	305	330

Netřídní učitelé / kabinet	Mgr. Kalas Libor	103
Mgr. Axmanová Kristýna	131	Mgr. Malinová Kateřina 131
Mgr. Della Santa Hana	141	Mgr. Mláček Drahomír 207
Mgr. Dzurjaniková Kateřina	330	Mgr. Pirklová Alena 140
Mgr. Egerová Marie	329	Mgr. Pleskotová Marie 141
Mgr. Hampel Milan	207	Mgr. Tinklová Hana 329
Mgr. Hamplová Miluše	207	Mgr. Trněčková Jana 103

školní poradenské pracoviště		
speciální pedagog	Mgr. Korčáková Květuše	328
školní psycholog	PhDr. Jančíková Ivona	328
výchovný poradce	Mgr. Vysloužilová Jiřina	142
metodik prevence	Mgr. Zouharová Marcela	330
školní družina vedoucí ŠD	Procházková Ivana	
vychovatelky	Človečková Olga	
	Mgr. Dvořáková Radomíra	
	Kratinová Jana, Krátká Marie	
	Kummerová Renáta	
tajemnice školy	Hlušíková Jarmila	
ekonomka školy	Kubínová Romana	
vedoucí školní jídelny	Mládková Alena	
pokladní školní jídelny	Chlumecká Soňa	

pracoviště ZŠ Čajkovského

zástupce ředitele - PaedDr. Černíková Věra

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Shaaban Zemčáková Olga	E26	24
1.F	Mgr. Berková Jitka	E22	24
2.E	Mgr. Valušová Lucie	E21	24
2.F	Mgr. Veselá Dana	E23	24
3.E	Mgr. Ševčíková Jitka	E25	24
4.E	Mgr. Kaletová Halina	B31	
5.E	Mgr. Smcova Veronika	B32	

školní družina: Palacká Renáta, Mgr. Podivinská Jitka, Vymazalová Svatava

Jak učitelé přicházejí o iluze

Můj příběh začal podáním přihlášky k pedagogickému studiu s vidinou spousty volného času v budoucím zaměstnání, zimních prázdnin, jarních prázdnin, ředitelských dní volna i dlouhých dvou měsíců nicnedělání v létě, což je v dnešní době trnem v oku téměř každého občana českého národa. Po státních zkouškách jsem padla do učitelování přímo rovnýma nohama, netuším, co mě v práci čeká, čím procházejí učitelé, kteří ve školství už nějaký čas pracují.

V prvních týdnech jsem byla zvědavá, kolik volného času jako učitelka ušetřím. Z diáře, do něhož jsem si poctivě zapisovala pracovní dobu, bylo znatelné, že jsem se ve svých předchozích úvahách velmi zmýlila. Příprava na výuku, střihání, lepení, zvelebování třídy, samotná výuka, dozory na chodbě i ve školní jídelně mnohdy i o více než dvě hodiny přesáhly standardní pracovní dobu zaměstnance.

Nikdo nemůže popřít fakt, že agresivita dětí se s přibývajícím věkem stupňuje, a tak se na dozorech snažím zastoupit roli vychovatelky i rodiče, žákům vysvětluji účel slušného chování a to jenom proto, aby mohly opět za dveřmi někomu uškodit.

Ve vyučování mi pak některé děti nevěnují pozornost, jsou neposlušné, provádějí činnosti nesouvisející s vyučováním a mně dá obrovskou práci žáka pro učivo zaujmout. Snažím se ze všech sil připravit výuku zajímavou, plnou aktivních činností, abych mohla žákům zadat pouze menší domácí úkol. Přesto se však nejeden žák omlouvá, že ho opět nesplnil. A nejen ve výuce se dramaticky projevuje nekvalita jazykových projevů žáků. Z nesmyslných blábolů a rozpadlých vět prokládaných mlčením je mnohdy těžko rozeznatelné, co se žák snaží vyjádřit.

Jindy jsem se vžila do role vyšetřovatelky, protože jeden z neposlušných žáků použil klíč z mých soukromých věcí a naneštěstí jej zalomil ve skříni, která plná pracovních pomůcek nešla otevřít. Viník se nenašel a já jsem pouze doufala, že nápravu i vzniklou škodu nebudu muset uhradit na své náklady.

I doktorské povolání jsem nejednou zastoupila. Zatímco jsem se měla věnovat přímé vyučovací činnosti, ošetřovala jsem žáka, jenž se s největší pravděpodobností omylem připlétl do cesty kopance jiného spolužáka nebo se mu zkrátka udělalo nevolno z důvodu nedodržování stravovacího a pitného režimu.

V zimním období jsem byla již tak vyčerpaná, že jsem opakovaně pracovala s rýmou a užívala léky nad předpis, které stály nemalé peníze. Přesto, že jsem se snažila omezit své pracovní nasazení, nikdy jsem nedosáhla kratší pracovní doby, než je stanoveno zákonem práce a nebylo výjimkou, že jsem práci strávila celý víkend.

Po celý školní rok se učitel věnuje také práci bankéře, někdy je opravu umění získat od žáků peníze na aktivity mimo školu včas, případně se jich zpětně domoci, protože je potřeba divadlo, kino, program v knihovně či domu dětí a mládeže zaplatit včas. Tím už uvádím další činnost, která mě po celý můj pracovní školní rok doprovázela, a tím je příprava, domlouvání termínů a doprovod žáků na pracoviště, kde se různé výchovně-vzdělávací akce pro žáky odehrávaly. Na těchto pracovištích

jsem se ujala role fotografky a reportérky, abych mohla zveřejnit zprávu o uskutečněné akci prostřednictvím školních internetových stránek.

Nedávno vznikl nový pedagogický dokument, který využívá individuálních potencialit žáka. S tím souvisí úloha zbavit žáka obavy z pocitu neúspěchu, snížit počet selhávajících žáků a poskytnout jim delší čas ke zvládnutí učiva. Tímto už směřuji k pedagogicko-psychologickým poradnám, kam se mnoho rodičů ubírá se svými dětmi za účelem získat pro své dítě písemnost, domnívají se, že jim zaručí snazší přípravu na školní výuku. Když pak je takových žáků ve třídě osm z dvaceti, nezbyvá mi nic jiného, než v pravidelných intervalech vyplňovat nepřehledné školní dotazníky potřebné k návštěvě takové instituce a každou písemnou práci sepsat ve dvou provedeních. Jednu pro ony zohledňované žáky a druhou pro ty ostatní.

Když tedy splním veškeré pracovní povinnosti zahrnující pravidelnou přípravu na výuku, opravování testů, diktátů a písemných prací, pravidelný zápis známek do webového školního informačního systému, spolupráci s Odborem sociálních věcí Magistrátu města Olomouce, studování nových vyhlášek a zákonů také proto, abych správně elektronicky vygenerovala vysvědčení, mnohdy mi už zbývá velmi málo sil na přípravu a zařizování školy v přírodě, nakupování pomůcek do pracovních činností, pravidelné slovní hodnocení žáků, zpracování tematických projektů či školních vzdělávacích programů, a tak se zamýšlím, zda je náplň učitelského povolání opravdu to, čím se chci žít, protože když chci žáky vzdělávat na profesionální úrovni, musím vynaložit obrovské úsilí, odhodlanost a v neposlední řadě trpělivost především v situacích, kdy mám „sto chutí“ s touto profesí kvůli únavě a vyčerpání skončit. A tak už jen dodávám, že jsem velmi brzy pochopila, proč se schopné a snaživé učitelky nemohou jakéhokoliv volna dočkat a již po roční zkušenosti ve škole patřím mezi ně.

Závěrem ještě pozitivní dovětek, pokud jste dočetli až sem a ptáte se, proč vlastně u učitelského povolání zůstávám. Je to proto, že mě těší vidět ve tvářích žáků, že něco nového pochopili, že mají radost z projektu a připravených akcí. Někteří žáci ohodnotí moji práci pozorností a zájmem či samotným poděkováním, jindy moji práci ocení rodiče, a právě takové reakce mě motivují k dalšímu snažení ochotně předávat své znalosti a zkušenosti těm, kteří o ně mají zájem a možná to budou právě oni, kteří budou na naši společnou práci rádi vzpomínat.

Mgr. Veronika Srmcova

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovskeho.cz

Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz